

Hundrede år på fjorden

Thisted Roklub 1904 - 2004

Thisted Roklub 1904 - 2004

Hundrede år på fjorden

- jubilæumsbog

Udgivet af Thisted Roklub i samarbejde med
Forlaget Knakken, 2004.

Redaktion

*Ernst Kristensen, Poul Jensen, Jørgen Staun,
Niels Rosenberg og Søren Christoffersen.*

Tekst, layout m.v.

*Orla Poulsen & Flemming Skipper
Lokalhistorisk Arkiv for Thisted Kommune.*

Udgiver

*Thisted Roklub i samarbejde med Forlaget
Knakken, Thisted 2004.*

Tryk

*Offset Aps Wadmann Bogtryk.
Oplag: 500 eksemplarer*

*Skrevet på baggrund af Thisted Roklubs
arkiv og materiale fra klubbens historie regi-
streret på Lokalhistorisk Arkiv for Thisted
Kommune. Medlemserindringer og scrapbø-
ger. Klip fra Thisted Amtstavis, Thisted Amts
Tidende/Thisted Dagblad. John Idorns bog
om Dansk Forening for Rosports 100 år
(1987).*

*Billeder: Thisted Roklub, Thisted Dagblad,
private, Lokalhistorisk Arkiv for Thisted Kom-
mune og Fotografen i Thisted.*

En hilsen fra Byrådet

Hvem har ikke et erindringsbillede af en stille sommeraften, hvor en tur langs Thisted Kystvej automatisk indebærer synet af de lange, slanke både med aktive, og dermed pr. definition glade roere, som ved fælles anstrengelser får bådene til at skyde høj fart eller som nyder en stille tur på vandet?

Det er altid værd at markere, når en klub, der hviler på medlemmernes indsats i fritiden, fylder 100 år. Det vidner både om en vedvarende interesse for og kvalitet i sporten, og om kvaliteten i Thisted Roklub.

Det er derfor let at fastslå: Klubben ældes med ynde!

For en udenforstående er det let at se, at de gode muligheder, der ligger i klubbens placering, udnyttes til fulde og til både gavn og glæde for kommunens indbyggere.

»Vi lokale« ved desuden, at klubben har ydet og stadig yder en meget stor indsats for både unges og voksnes mulighed for at deltage i en god fritidsinteresse.

Vi kan også se, at klubben med stor entusiasme plejer både området og bygningerne. Det vidner om en stor frivillig indsats, først og fremmest af bestyrelsen men også af medlemmerne.

Klubben forsøger til stadighed at tilpasse sig de behov og ønsker i tiden, der gør det attraktivt for unge at gå ind i klubben. Således er der for to år siden anskaffet kajaker, som er en ny disciplin i klubben. Parken bliver udvidet i år, ligesom der til stadighed vedligeholdes og anskaffes nyt materiel til de traditionelle aktiviteter.

Sikkerheden er af meget stor betydning inden for søsport, og også her er klubben på forkant, idet den fra denne sæson indgår en motorbåd i overvågningen.

Dertil kommer, at klublivet i roklubben er karakteriseret ved den gode blanding af unge og voksne, som gør det attraktivt for alle at deltage.

På Byrådets vegne vil jeg gerne ønske Thisted Roklub tillykke med de første 100 år og held og lykke til med de efterfølgende. Jeg vil samtidig takke klubben for den positive profilering af byen og kommunen, I gør ved stævner over hele landet

Erik Hove Olesen
Borgmester

Thisted Roklub anno 1912. Roere ved det gamle bådehus på Dragsbækvej. I det »civile« var de ansat ved kommunen, repræsentanter, kommis'ere og bogholdere, kontormedhjælpere, bankassistent, der var en lagerforvalter samt en boghandlermedhjælper.

"Det opvågnende Sportsliv på Fjorden ..."

Øjebliksbilleder fra en 100-årigs liv og levned

"Søndag den 30. April døbttes Bådene i henhold til Vedtagelse 13. April. Dåben foregik i al Stilhed; 15 Medlemmer mødte og drak to Flasker Champagne".

Johs. H. Nielsen, formand, 1905.

De var ikke mange, men der var stil over dem i Thisted Roklubs første år. En notits i en af de lokale aviser havde i sommeren 1904 meddelt, at der var stiftet en roklub i den lille købstad. Men det var ikke den første roklub, der havde forsøgt sig på Limfjorden.

Der havde været en roklub i al fald i 1889 – kan man ligeledes læse i de gamle aviser.

Og sommeren dette år var der kaproning i bredningen.

Der var fint besøg af klubben fra Aalborg.

Hvis Aalborg Stiftstidendes efterfølgende skriverier står til troende, så havde kaproningen ingen "sportslig interesse".

Men man skal som bekendt ikke tro alt, hvad der står i en avis. Måske heller ikke dette.

Lad os alligevel citere, hvad den skriver, Aalborg-avisen:

"Thisted-Klubben viste sig at stå på et ganske dilettantmæssigt Standpunkt. Men Resultatet vil måske afgive gode Resultater derved, at Interessen for denne smukke Sport vækkes hos Thistedes Borgere, således at disse åbner Pungen og lader Klubbens Kasse tilflyde lidt Mammon, uden hvilket Rosport er og bliver en umulig Ting".

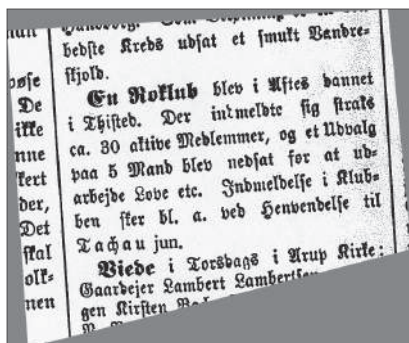
Det er jo nærmest moderne snak, der lyder her i slutningen af 1800-tallet. Mange af nutidens klubledere vil jo givet kunne nikke genkendende.

Den lokale avis slår den lyse tone an, det var hvad man også dengang havde lokale aviser til, og fremhæver, at roningen i Thisted Bredning var begunstiget af "glimrende Vejr", og at den fandt sted under den livligste deltagelse af tilskuerne.

Og dem var der mange af.

Kort efter ankomsten af dampskibet "Aalborg" med de udenbys roere og deres både begyndte tilstrømningen af thistedboer, der ønskede "fra Dampskibet at følge kaproningen paa nært hold".

Og da skibet dampede ud af havnen, "var det propfyldt af Menesker og afgang et talende Bevis om, at Thistedboerne ikke forhol-

Herover: De første avislinjer om roklubben i 1904. Modsatte side: Udsnit af annonceside fra Thisted Amts Tidende 1904, den dag der var en meddelelse om, at der var blevet stiftet en roklub i byen. Annoncerne giver et godt signalement af tiden med de to Amerika-opslag. Drømmen om Amerika var ensbetydende med drømmen om et andet og bedre liv. Mange thyboer udvandrede, og helt op i 1930'erne var der lokale agenter for rederierne bag dampskibsruterne for udvandrere til de forjættede lande på den anden side af Atlanten: USA og Canada. I 1904 havde næsten 6.000 mennesker fra det gamle Thisted Amt - Thy, Mors og en del af Han Herred - forladt den hjemlige arne. Og de, der blev tilbage, gjorde måske deres manufaktur-indkøb hos Valdemar Smith i Storegade. Et navn der fulgte med en stor del af det nye århundrede og blev til Smithson, da sønnen, Arne Smith, tog over. Men med til historien hører, at Valdemar Smith skænkede en båd til roklubben, og den er endnu i brug

der sig udeltagende over for det opvaagnende Sportsliv på Fjorden”.

Mens altså Thisted-avisen fandt denne sommerdags begivenheder på fjorden lovende for den nye roklub, så mente Aalborg-reporteren ikke, at der var noget at skrive hjem om.

Det gjorde han så.

Og ham om det.

Hvad der siden skete, hvad der førte til opløsningen af denne første roklub, det svæver i det uvisse, måske slog pengene alligevel ikke til, og er denne historie uvedkommende, for her koncentrerer vi os om den korte

meddelelse i avisen sommeren 1904 - og hvad deraf fulgte.

I en til lejligheden indkøbt protokol skrev redaktionssekretær Johs. H. Nielsen, en af initiativtagerne til klubben og formand fra 1905, den første side af Thisted Roklubs historie:

”Den 22. Juni, kl. 9 Aften, afholdtes der konstituerende Generalforsamling på Hotel ”Thy”. Commis Hansen valgtes til Dirigent. Bogholder Dahlgaard anbefalede at udsende Indbydelse til Byens Borgere for at faa en fast Stok af Medlemmer, da de unge Mennesker jo forlod Byen efterhaanden. Taleren ansaa det for heldigst at faa 2 Baade, og de, der indmeldte sig som Medlemmer, maatte naturligvis binde sig for hele Sæsonen. Man drøftede derpaa Bestyrelsens Sammensætning og enedes om at lade den bestaa af: Formand, Næstformand, Rochef, Kasserer samt Materialforvalter. Som Klubdragt vedtog man hvid Hue, hvid Sweaters med lange Ærmer, mørke Benklæder (korte) samt mørke Strømper (korte)”.

Lad os blive nogle linjers tid i den kjøbstad, som roklubben - og kredsen omkring den - var udsprunget af: Hvordan tog den sig ud, kjøbstaden?

Thisted var på dette tidspunkt præget af mange små håndværks- og handelsbedrifter, der gav et udkomme til langt de fleste. Der var enkelte større industrivirksomheder. Først og fremmest maskinfabrikken og jernstøberiet Thy. Men listen er ikke stor: Tre skibsbyggerier, en kradsuldsfabrik, en tobaksfabrik, to kalkbrænderier, fire ølbryggerier, et fællesmejeri, et svineslagteri og to bogtrykkerier. Det var næsten alle ganske små virksomheder med få ansatte.

Så var der de mange købmænd og købmændsgårde, der ikke alene forsynede Thisted Købstads borgere med de varer, som de ikke var selvforsynende med, men også drev en omfattende handel med oplandets landboere.

Der var en stor trafik og handel via havnen. Et betydeligt fiskeri på fjorden med mange fiskere i byen. Til tider endog en livlig aktivitet på havnen og den særlige fiskerihavn.

A. Pedersen.

Restbeholdningen af Sommer=Trøjer og Capes

udsælges nu til meget nedsatte Priser hos

Valdemar Smith.

Uld byttes med Varer eller købes til højeste Pris.

Hvide Gardintøjer

udsælges nu til meget nedsatte Priser hos

Valdemar Smith.

TIL AMERIKA.

**American Linien,
Dominion Linien,
White-Star-Linien.**

Verdens hurtigste og største Ekspres-Dampere.

Billetpris kun 60 Kr.

Udsælgende. Bekvemmeligheder for anden og tredje Klasses Passagerer.
Separatkabytter i 3dje Klasse for 2, 4 og 6 Personer, som kan bestilles forud ved Indsendelse af Haandpenge i god Tid.

Nærmere Oplysninger hos Liniernes General-Agenter

Henrik Clausen, Joachim Prahl,
47 Nyhavn, KØBENHAVN. 49 Nyhavn.

Gæstgiver **C. Thonsgaard**, Agent, Thisted. **P. Pedersen** Dollerup, Hurup. **Joh. Bundgaard**, Agent, Vestervig.

Denne ædle, rene Druevin, der ved min personlige Nærværelse er indkøbt i Portugals bedste Vinegne, forener med fortrinlig Bouket og Fylde en saa mild og fin Karakter, at den specielt egner sig for alle Syge og Rekonvalescenter, hvem der forordnes en styrkende og dog mild og blød Druevin.

SYGGEVIN
garanteret ren Druv
STEIN'S ANALYSE PAA
TRYKT ETIKETTEN
2 Kr. pr. 1/4 Btl
TAAS OVERALT

Loduld.

Uld tages i Bytte mod Varer eller betales kontant med højeste Dagspriser hos

N. J. Thykier.

Mine Damer og Herrer!

Jeg har i Dag tilladt mig at tage Ordet fra denne Plads for at henlede deres Opmærksomhed paa, at jeg altid spiser C. Lunds Margarine og regner det for en af mine bedste Nydelser.

Mine Damer og Herrer! Saafremt De vil Deres eget Vel, følg saa mit Eksempel og

spis altid

C. Lunds Margarine

TIL AMERIKA

med den verdensberømte

Cunard Linie

befordres Passagerer flere Gange ugentlig.

Kun 9 Dages Rejse fra Esbjerg via England til New-York.

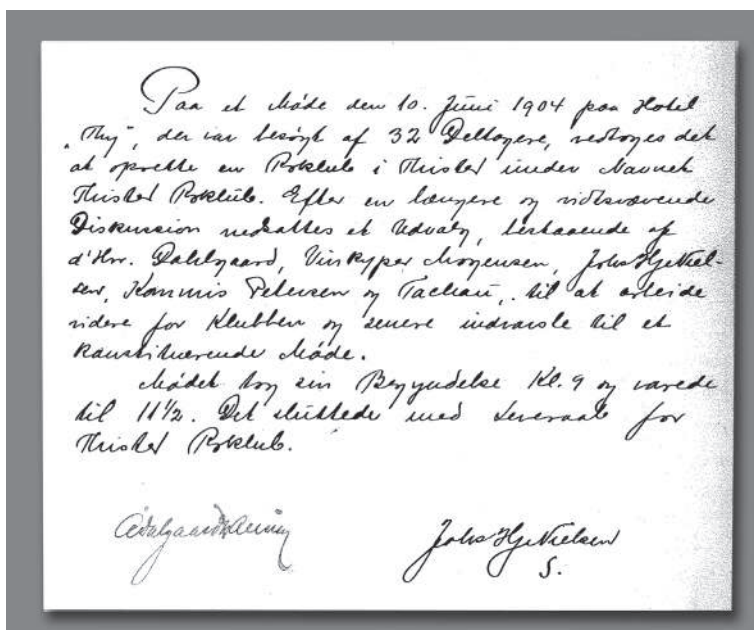
Fortrinlige Bekvemmeligheder.

I 3dje Klasse kun 60 Kr.

Alle, som vil rejse til Amerika, bør skrive efter Cunard Liniens Rejschaandbog med Uddrag af den amerikanske Indvandningslov, der tilsendes gratis af Liniens Generalagent **C. Mogensen**, Nyhavn 27, København K., eller af Hr. **P. Andersen**, Vestergade, Thisted.

Telefon Nr. 21.

Her står det sort på hvidt i den første protokol - og oven i købet afsluttende med et leveråb for Thisted Roklub. Thisted juni 1904.

Men Thisted var en lille købstad med de 6000 indbyggere; den gjorde ikke det store væsen af sig, det var ikke hver dag, dens navn blev bemærket mange steder ude i landet.

Og når det blev tilfældet, var det som oftest i forbindelse med digteren J. P. Jacobsen. Han var desuden en stor digter i udlandet - især i Tyskland. Men i Thisted var begejstringen behersket, der var ikke mange der læste ham eller beskæftigede sig med det berømte bysbarn.

Thisted og Thy var en isoleret plet på danmarkskortet; de store byer lå langt borte og det kunne være forbundet med praktiske problemer at nå frem.

Det gjorde man sig ikke de store tanker om i Thisted - hvad skulle man også der?

Man levede, hvor man nu engang var havnet, mobilitet var et udtryk, der kom til at høre en anden periode til. Man sluttede i stedet op bag de mange foreninger og klubber, der som tråde på kryds og tværs bandt købstadens borgere sammen.

Alligevel stikker det på sin egen måde hovedet frem allerede i den første side af roklubbens forhandlings-protokol fra 1904: Det gjaldt om at få fat i en fast stok af medlemmer, "da de unge jo forlod byen"!

Der er ligefrem noget skæbnebestemt over disse ord, der skal komme til at gå som en rød linje gennem Thisted - og Thys - historie op gennem hele det nye århundrede, der stod i kø for at komme til.

Det lykkedes i øvrigt, dét med den faste stok af medlemmer.

Der er en vinkyper, en sagførerfuldmægtig, en masse kommis'er, en sagfører, en guldsmed, flere restauratører og hotelejere, en entreprenør, en skuespiller sågar (hvor han så kom fra og hvor han udfoldede sine talenter – måske i sommerrevyen i Plantagen?), købmænd og barberer. Bogholdere og bogtrykkere. Og en amtmand, en konsul. De er alle opført i medlemsprotokollen med angivelse af de ordener, de er blevet tildelt: R. af D.p.p, R. af V. p.p.

Jo, orden i medlemsprotokollen er ikke det værste, der er til.

Men hvor var arbejderne fra jernstøberiet, slagteriet eller tobaksfabrikken?

Var det gået hen over deres hoveder, hvad der havde været skrevet allerede i 1889 om "det opvågnende sportsliv på fjorden"? Havde de nok i dagen og vejen og ikke overskud til også at trække i årerne i en båd på fjorden efter fyraften?

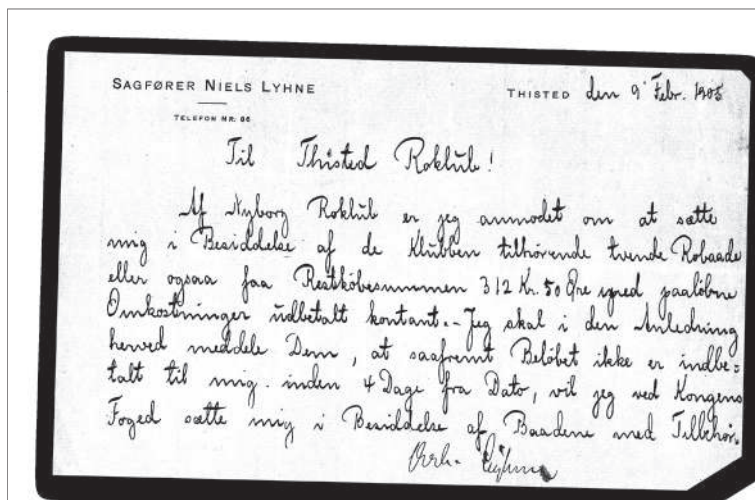
Eller var det med rosporten som med tennissporten og den langt senere golfsport, der i begyndelsen skulle kæmpe mod fordomme om, at det var en sport kun for de fine og måske endda oven i købet rige?

Går man et halvt århundrede frem til 1950'erne og studerer Thisted Roklubs medlemsprotokoller, kan man se, at der nu har sneget

1915. Thisted-roere vel ankommet til Doverodde. Fra venstre Bach Christensen, Chr. Hansen, August Frederiksen og Th. Hansen. Styrmanden er Laurits Thomsen.

Akja, dé penge! Det er ikke noget nyt, at en sportsklub fattes penge. Men det er ikke hver dag, der kommer en rykker fra en sagfører. Og så i 1905. Et år efter stiftelsen af Thisted Roklub. Og så om sidste rate på klubbens første båd. Den blev først betalt, efter at beløbet var overgivet til incasso. Det var vist en værre én ... eller også er det blot en dokumentation af, hvor vanskeligt det var at drive roklub i begyndelsen af forrige århundrede.

sig en enkelt pøsemager ind; titlerne hænger stadig ved mange af navnene, men det er ikke længere nogen regel. Men erindringer fra 1920-30'erne viser, at det blev et bredt udsnit af byens befolkning, der efterhånden kom i roklubben.

Blandt håndværkerne var der tømrere, snedkere, malere, elektrikere, typografer samt en del kontorister og bogholdere.

Der var de igen, bogholderne. Der er tilsyneladende et eller andet, der binder sport og bogholdere sammen.

I al fald i Thisted! Men sådan kan der jo være så meget.

Siden har den såkaldte udvikling visket mange skel bort i befolkningen og dermed i roklubben, der dog stadig - som andre klubber i landet - har svært ved at rekruttere medlemmer fra hele samfunds-spektret.

Men tilbage til, hvor det hele begyndte.

Der havde været holdt flere møder, inden roklubben blev stiftet 22. juni 1904, og det blev besluttet at købe to både i Nyborg Roklub. De havde ganske vist nogle år på bagen, men kom alligevel til at gøre god tjeneste i Thisted. Den ene "Thy" blev først "opgivet" under krigen. Eller mere korrekt: Den forliste under en tur til Feggesund. Stævnen kom til ære og værdighed. Den kom op at hænge i klubhuset og vidnede om klubbens første historie.

Thisted Roklubs første bådehus var et skur, klubben havde fået overladt af havneudvalget.

Den første bestyrelse bestod af redaktionssekretær Johs. H. Nielsen Thisted Amtsavis (rochef), bogholder Dahlgaard (formand), kommis Iversen, barber Erichsen og kommis Tachau.

Der blev ikke holdt nogen egentlig indvielsesfest, men klubben fik i stedet hurtigt lavet en bådebro ved havnen. Og kort tid efter modtog klubben den første indbydelse til kaproning.

Brevet kom fra Skive.

Thisted Roklub måtte dog beklage – det var man altså endnu ikke klar til!

Noget af det første, roklubben arrangerede, var en koncert. Det skulle man måske ikke have kastet sig ud i, når formålet var at skaffe penge til huse. Det blev nemlig til et underskud på 31,50 kr. (1700 kr. i 2004-kroner) - og man drøftede derefter muligheden for at optage et lån. Man klarede dog skærene på anden måde - og den første sæson nåede man op på 23 ture.

Thisted i begyndelsen af 1900-tallet. Det var på havnen, roerne fik det første primitive klubhus.

Og påklædningen? Ganske tvangfri!

I begyndelsen af august 1913 afviklede Thisted Roklub sin første lokale kaproning. En stor begivenhed, et stort arrangement og noget, som trak et stort antal thistedboer af huse samt mange af de udenbys gæster, der var kommet til byen i anden anledning. Der var Ungskue og anslået 30.000 mennesker var i Thy i løbet af de dage, Ungskuet varede. En landsbegivenhed, der ville noget og under alle omstændigheder sætte byen på Danmarkskortet – som man senere ville sige.

Og nu skulle Thisted Roklub så vise, hvad den formåede.

Foruden kaproningen er der planlagt koncert af Musikdirektør Petersens Orkester på havnens søndre mole, hvorfor klubben skriver til by- og herredskontoret og ”tillader sig ærbødigst at søge Politimesteren Tilladelse til at afholde Koncert”.

Men nu selve programmet for kaproningen søndag 3. august:

”Ved Ankomsten kl. ca. 11: Modtagelse på Havnen. Holdene ledsages til ”Kvarter”, hvor Middagen – privat - indtages. Efter Middag beses Byen, ligesom Styrmandene – om ønskes – kan faa Lejlighed til at ”gaa over Banen”.

*De kom med telegram
til Thisted Roklub dagen
efter den første kaproning*

Grundet paa fortælling, hvilket, - nærmest Brodagsagtel.
for Racens side - er K. Jørgensen's, set videndes Tidside, og
læs for sig selv!

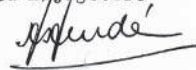
Efter Spisningen kan - saafremt Tiden tillader det - foretages en kort Spadseretur i Plantagen e.l., indtil en "Svingom" begynder kl. 8

Thisted, den 20 Juni 1936.

Herr Ibsen Sørensen
Thisted Roklub.

Da det efter Bestyrelsens Vedtagelse er forbudt at ro ud, uden først at aflægge Svømmeprøve, og da jeg ikke er i Stand hertil, strider det imod mine Principper at være i Klubben, da denne jo ikke kan gøres ansvarlig for eventuelle Ulykker, og jeg tillader mig herved at udmelde mig fra og med 1 Juli d.A.

Med Højjagtelse

½ på "Royal". Først indtages Kaffe og Præmierne uddeles.

Påklædningen: ganske tvangfri.

Til Ballet indbydes holdene fra Nykøbing og Løgstør med Damer. Andre Medlemmer kan deltage. Prisen kr. 8,00 pr. Par. Anmeldelse imødeses sammen med eventuel til Spisningen. Thisted Roklub".

Med til denne historie hører, at der dagen efter kaproningen indløb dette statstelegram fra Nykøbing Roklub: "Tak. Dagen vil være os evig uforglemmelig. Broderklubben i Nykøbing".

Det begyndte i udlandet

Hvis man skal holde sig til det strengt formelle, begyndte dansk ronings historie i udlandet - i Tyskland. Kort efter 1850 stiftede man i Altona Ruderclub "Electric". Danmark er inde i billedet, fordi Altona, der dengang lå et stykke fra Hamburg, hørte under den danske krone fra 1640 til 1864. I 1937 blev den indlemmet i Hamburg.

Men ellers er det England, vi skal vende blikket mod. Herfra hjembragte en københavnsk grosserer i efteråret 1865 en to-årers robåd, og med dén båd begyndte roidrættens livsløb i Danmark. Den kom til et land, der på mange måder var klar til at modtage nye impulser. Knap 25 år efter er der registreret en roklub i Thisted og den første kaproning i bredningen beskrevet i den lokale avis.

Englandsbåden fik en sørgelig skæbne, der heldigvis ikke fik nogen betydning for interessen: Den "døde" ved et sammenstød med en dampskibsbro i Bellevue ved Klampenborg. Men forinden

At ro er også et spørgsmål om at kunne - svømme. I Thisted Roklubs arkiv opbevares erklæringer fra 1920'erne, hvor medlemmer højtideligt "erklærer at være i besiddelse af den fornødne svømmefærdighed (400 meter brystsvømning) til optagelse som aktivt medlem". Og der er ovenstående brev fra 1936, hvori et medlem udmelder sig, fordi han ikke vil være i stand til at aflægge svømmeprøve. Hvordan det siden står til med roernes svømmefærdigheder, det melder arkivet ikke noget om. I dag er kravet 300 meter. Og 500 meter hvis man skal på langtur.

Tiden har til alle tider afspejlet sig i de billeder, der bliver tilbage. Se nu dette fra 1915. Et hold Thisted-roere er ankommet til Knudegaard i Sen-nels og har sat sig til rette for fotografen i Søren Overgaards have. Det er i begyndelsen af august, man fornemmer vinden i bladene, der er den eneste lyd sammen med fotografens: Klar! Isce-nesættelsen foran lyst-huset, den reglemente-rede påklædning for et romandskab på søndags-tur. Det er ikke kun til ære for fotografen og eftertiden. Det er et bil-lede af begyndelsen på et nyt århundrede. Et idyllisk hjørne af denne begyndelse.

havde den heldigvis nået at stå model til den første danskbyggede robåd: En fire-årsers inrigger. Og det er herfra, vi har en dato på roning i Danmark. For båden, der blev døbt "Kvik", var bestilt af et selskab, der - som det nævnes i regnskaberne - havde kaptajn (senere oberst) O.V. Hoskiær som ledende kraft. Han var ved ingeniørtropperne og et af de første store navne i dansk idræt. I 1866 stiftede han Københavns Gymnastikforening og inspirerede andre til tennis ved at udgive en oversættelse af spillets love. Han var den første flittige offentlige idrætsskribent. Udover en håndbog i cricket og langbold fra 1866 og en håndbog i roning fra 1869 skrev han hyppige artikler i "Illustreret Tidende", der udkom fra 1859.

Hoskiær var manden, der på selskabets vegne tog imod, da både-byggeren afleverede sit værk "Kvik" 1. august 1866. Den blev for-modentlig straks taget i brug af medlemmerne i selskabet, der 22. september samme år blev til roklubben "Kvik".

Dansk Forening for Rosport er fra 1887 og flere end 60 roklubber var repræsenteret.

Det var en periode med stærke brydninger i samfundet - det var ikke kun i litteratur og kunst der blev brugt udtryk som "moderne gennembrud" - men ændringerne kunne også aflæses på aktivite-terne inden for de mange sportsgrene, danskerne fik mulighed for at

tage del i de samme år: sejlspport, cricket, skøjteløb, langbold, fodbold, tennis, cykling, brydning, vægtløftning, fægtning, boksning og svømning. Samfundet og idrætten havde vokseværk. Sammenfaldet er ikke tilfældigt. Som idræt bygger også industri på præstationer og rekorder.

Krigen på vandet

Det har ikke altid været lige gyldne år for Thisted Roklub.

Der har været opgangs- og nedgangstider, nogle gange har klubben været på vej ”nedenom og hjem”, men altid er det lykkedes at holde skuden oven vande ... som det hed ved 40 års jubilæet under den tyske besættelse af Danmark i 1944.

Det kunne dog konstateres, at klubben på dette tidspunkt red på en bølgetop med den store tilslutning, der var til klubber og foreninger på næsten alle områder.

Bekendtgørelse

angaaende

Forbud mod Sejlads i Thisted Bredning ved Thisted Havn.

I Medfør af § 6 i Lov om Forholdsregler til Skibsfartens Betyggelse af 29. Marts 1920 med senere Ændringer, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 176 af 15. April 1930, fastsættes efter Samraad med Marineministeriet herved følgende:

§ 1.

I et Omraade i Thisted Bredning ved Thisted Havn mod N. og V. begrænset af Kysten, mod S. af Breddeparallellen 56° 55' N. og mod Ø. af Meridianen 8° 46' Ø. er Sejlads og Ophold af civile Skibe, Fartøjer og Baade af enhver Art indtil videre forbudt.

Sejlads til og fra Thisted Havn er dog tilladt i Fyrlinien og skal foregaa ad den korteste Vej.

Inden for den Del af ovennævnte Omraade, der begrænses mod N. og V. af en ret Linie gennem to Baaker paa Silstruphoved til en rød- og hvidstribet Bøje paa 56° 55'7 N. Brd. 8° 43' Ø. Lgd. og derfra en ret Linie gennem Thisted Andels-svineslagteris Skorsten, mod S. af Breddeparallellen 56° 55' N. og mod Ø. af Meridianen 8° 46' Ø. er endvidere Fiskeri tilladt om Dagen, naar Sigtbarheden er over 1,5 Sømil, og om Natten naar Sigtbarheden er over 2,5 Sømil.

Meddelelsen i 1943 fra ”ministeriet for handel, industri og søfart” om forbud mod sejlads i Thisted Bredning er ikke umiddelbar forståelig – og var det heller ikke dengang. En ”oversættelse” af grader og sigtelinjer var nødvendig. Reelt drejede det sig om, at halvdelen af bredningen nu var spærret. Østgrænsen for det spærrede område var en nord-syd-linje, der gik ca. i østkanten af Eshøj Plantage og sydgrænsen var en breddegrad, der gik gennem et punkt en halv sømil syd for Silstrup Hoved. De to grænselinjer skar hinanden 1 ¼ sømil i retning retvisende nord til øst af Hanklit på Mors. Og dette ville med andre ord sige, at hvis man kom sejlede fra Vildsund til Thisted, skulle man følge Mors’ nordkyst til omtrent midt i Sø Bugt. Først dér kunne man gå i retning af Thisted Havn i fyrlinjen. I meddelelsen var opgivet en plads, hvor der måtte fiskes om dagen, når sigtbarheden var 1 ½ sømil og derover og om natten, når sigtbarheden var 2 ½ sømil og derover. Dette område lå uden for det gamle spærreområde, hvor der heller ikke nu måtte fiskes ... Blev du klogere? Kortere sagt: Det var begrænsninger, der især fik betydning for de mange fiskere i havnen og besejlingen på havnen i øvrigt, men altså også for Thisted Roklubs aktiviteter på fjorden. Og for sejlerne var der nedlagt forbud mod i det hele taget at bevæge sig ud på vandet. De meldte sig så i stort tal under fanerne i Thisted Roklub. Det smagte altid lidt af sejlads!

Danskerne rykkede tættere sammen som en form for udtryk for en passiv modstand mod besættelsesmagten.

”Man ejer en flåde på ni både, et grundmuret bådehus og oven i købet en fin økonomi takket være de senere års store basarsucces’er”, som amtsavisen noterede.

”Man har inden for klubben så at sige aldrig lagt vægt på det rent sportslige gennem kaproningen, men har først og fremmest virket for at skaffe medlemmerne en sund motion gennem roningen og svømningen, som også er fremhævet i formålsparagraffen. Helt udeladt kaproningen har man dog heller ikke, men det har ikke været klubbens stærke side”.

Amtsavisen konstaterede i 1944 - som det er blevet mange gange siden - at et farvand som Limfjorden ikke var bedst egnet til kaproning. Derfor var det om motions- og langtursroningen, man især samlede sig. Forskellige klubhold havde dog hjemført sejre i kreds-kaproninger og havde været repræsenteret ved stævner ”langvejs borte, sidst så langt som i Odense”. Mange pokaler og plader vidnede om klubbens indsats på kaproningens område.

Og roklubben havde fostret medlemmer, som i 1944 var kendte mænd inden for dansk rosport.

Det gjaldt således Gunnar Ibsen Sørensen, der tog de første årtag i Thisted Roklub og i 1944 var en anerkendt rotræner og selv en dygtig roer.

Skråningerne ud mod fjorden i Dragsbæk var i mange år thistedboernes tumleplads om sommeren - indtil Anden Verdenskrig og Besættelsen. Tyskerne lagde også skrappe restriktioner ud over fjorden ...

Thisted-roerne havde et vist samarbejde med tyske roklubber i årene op til Anden Verdenskrig.

Efter Besættelsen blev det først helt forbudt at ro, men senere fik man tilladelse til at bruge en mindre del af bredningen. Tyskerne havde jo lagt beslag på Dragsbæk-bugten til en "søflyveplads".

Det var ikke interesse for rosport, det skortede på hos thistedboerne i disse år. Ligesom andre sportsgrene havde roning - som nævnt - et stort opsving.

At samles om fælles aktiviteter var en form for understregning af det nationale fællesskab; det kunne også føre til, at unge gik ind i den aktive modstandsbevægelse. I Thy var efterhånden et stort antal tyske soldater stationeret. Ikke mindst ved befæstningen af Hanstholm-knuden og vestkysten.

En stor del af de nye roere kom i øvrigt fra Thisted Sejlklub. For samtidig med at andre sportsgrene kunne skrue op for blusset, måtte sejlerne skrue helt ned. Og årsagen - det var klubbens både! De blev af tyskerne betragtet som en trussel mod Det tredje Riges sikkerhed. Bådene kunne efter besættelsesmagtens mening benyttes til illegal transport af mennesker og materiel, og et regulativ påbød simpelt hen, at ingen sejlbåd herhjemme måtte have hverken sejl eller mast om bord.

Med andre ord: det var sket med at sejle i "de fem forbandede" år, som Besættelsen er blevet kaldt i historiebøgerne.

Og de stakkels bådejere i Thisted?

Ja, de søgte over i roklubben, hvor de blev modtaget med åbne arme og fremstrakte årer.

Sejlerne fik endda lov til at danne deres eget kaproningshold.

Det var selvfølgelig ikke det samme som at sejle.

Under krigen tvang tyskerne sejlkлубben til at skære ned på aktiviteterne, mens roerne oplevede et opsving. Her er det dameroerne, der gør klar til en træningstur i disse år.

Men når det nu ikke kunne være anderledes. Og jo - det smagte dog stadig af saltvand!

Sejlerne, rogutterne - og så disciplinen

I Thisted Sejlklubs blad "Kølvandet" kan man i juli 1944 læse om sejlsportsfolkernes nye tilværelse som roere. Det var noget, de skulle vænne sig til – kan man læse mellem linjerne så mange år efter:

"Så fik vi da begyndt med at ro. Mandag den 26. juni var det første hold ude. Der blev fanget mange "ugler", men i det store og hele gik det helt godt, efter hvad styrmanden og instruktøren, (Torben) Gadegaard, sagde. Vi vil jo gerne ro, som vi ror i vore joller, men det skal vi nu nok blive vænnet af med. Som formanden (Hans Ove Svalgaard, som i øvrigt startede og var redaktør for "Kølvandet") sagde ved roklubfesten: vi kan nok trænge til lidt disciplin – og det skal rogutterne nok sørge for, vi udviser. Det er ellers en god og frisk sport, som vi sikkert vil få megen glæde af - men sejlsport er det jo ikke!"

Nej, det var det unægtelig ikke.

Men det er krig og besættelse, tyskerne har taget magten ude i Dragsbæk, og der er så meget, der ikke er, hvad det burde være. Og hvor lang tid det ville vare var der ingen, der på dette tidspunkt kunne vide noget om.

*Et mandskab får lidt
hjælp fra bådebroen.
Året er 1935.*

En måned senere bliver roning taget op på ny i sejlklubbens medlemsblad. Hvorledes går det nu med roning? - vil bladet gerne vide:

”Udmærket. Vi har lært en hel del under (Torben) Gadegaards undervisning og også Hove og (Niels) Brunsgaard (Dus) har givet os forskellige vink. Vi har da lært så meget, at vi har været en tur i Feggesund - det var forrige søndag. Her stævnedes vi sammen med Nykøbing-roerne, og der blev på stedet dannet et fireårs hold, som kappedes med et hold fra Nykøbing. Sidste lørdag over middag gik turen til Neessund, og vi var hjemme søndag ved 18-tiden. Turen til Næssund tog 2 ½ time - det er 6 miles fart”.

De sejlene roere må erkende, at det er varmt at ro - varmere end at sejle, selv om der også dér skal kræfter til.

Og så stikker tiden et andet ansigt frem, da sejlerne fortæller, at de frisker sig op med vand. Først dét fra fjorden efterfulgt af en tur under bruseren:

”Nu bruger vi udelukkende bruseren – uhumskhederne blev for øjnefaldende”

Ganske vist gik blæsten frisk over Limfjordens vande - også den gang - men vandet var ikke altid lige lækkert at bade i alle steder. Vi er endnu i de dage, da man mente, at naturen kunne ordne det hele, selv om man kunne iagttage noget andet flere steder. Og man var lokalt begyndt at tale og skrive om det i aviserne – som spredte læserbreve: Hvad vil ”man” gøre med de mange kloakudløb fra byen? Og spildevandet fra slagteriet?

Men det er ikke i Thisted-sejlernes blad, denne diskussion pågår. Her fortsætter bladet:

”I tabte til de morsingboer i Feggesund? - Ja, med et uøvet hold. Men om en halv snes dage går vi i samroning med en firer, tre sejlroere – (skibstømmer Herluf) Kvist (Pøjs), (møbelpolstrer Jens) Grusgaard og (Knud ”Stenhugger”) Andersen – og én roer + styrmanden. Vi skal så ved et stævne i Nykøbing 3. september søge at slå et andet kaninhold derfra. Fra roklubben deltager desuden et nyhold og naturligvis et gammelhold”.

Nu var rosporten virkelig kommet på dagsordenen i Thisted Sejlklub. For også i september 1944 er der en længere beretning fra denne front. ”Sejlgutterne har fået et nyt samtaleemne ved sammenkomsterne - roning og alt hvad dertil hører”, hedder det i medlemsbladet. Tidligere havde det kun været sejlbåde og til nød en enkelt motorbåd, der blev talt om. Men ligesom nød som bekendt lærer nogen kvinde et eller andet, så lærte krig og besættelse og sejlforbud sejlerne at tage ord og navne som inriggere, outriggere, scullere, (Torben) Gadegaard, (Esbjørn Larsen) Lasse og (Aksel Dolleris) Asse med ind i den almindelige konversation ”i øjeblikket”.

”Kølvandet”s redaktør fortsætter:

”Jeg skrev i øjeblikket, for der er ingen tvivl om, at når normale tider atter indtræder, er det kun sejlsport, der duer; dog, tænkes kunne det jo, at der blev en enkelt ”morgensejlsportsroer” tilbage. Ét er i al fald sikkert, at glemmer vi end roporten, så glemmer vi aldrig den enestående venlighed, det kammeratskab og alle de gode ture, vi fik ud af vort medlemskab i roklubben. Det er en selvfølge, at vi, så snart vore sejl atter blafrende glider til tops, åbner dørene for vore kammerater, roerne, og viser dem sejlerfolkets liv på de friske bølger”.

Man fornemmer mellem linjerne en længsel efter at komme ud ”på vor skønne, blanke Limfjord” og ved hjælp af vind og sejl. Og man kan læse krigens - og den tyske besættelses - udvikling. Der er sket noget i verden og i Danmark, der vejres morgenluft. I Danmark er man begyndt at kunne se et frihedens lys for enden af den mørke tunnel. Man lever i foreløbige tider, der tages forbehold når den nuværende situation beskrives. Hvad der siges og skrives er med udgangspunkt ”i øjeblikket” ...

Apropos krig og besættelse. Denne jubilæumsbog er bl.a. blevet til i roklubbens klubhus i Dragsbæk. I det hus der i dag kendes under navnet ”Guvernørboligen”. Et hus der oprindeligt hørte ind under daværende Nordjyske Civilforsvarskolonne, nu Nordjysk Beredskabscenter, og var bolig om ikke for en guvernør, så dog for lederen af korpset. Tidligere var det oprindelige hus en del af det tyske militæranlæg på stedet og indrettet til forhørslokale og fængsel. Det var til dette hus, modstandsfolk fra byen blev ført til og underkastet de første forhør, før de blev ekspederet videre. Det er dokumenteret i den lokale modstandshistorie.

Efter moderniseringen af ”Guvernørboligen” - for en stor del udført af klubbens medlemmer - blev der realiseret et mangeårigt ønske om at kunne tilbyde tidssvarende overnatningsmuligheder for udenbys roere. Og mange gæstende roere har taget imod dette tilbud.

Esbjørn Larsen, Thisted Roklubs mangeårige sekretær, har beskrevet 1940-45 på denne måde:

”Så kom krigen i 1940, der kom til at berøre klubbens arbejde. Som følge af restriktioner og indskrænkninger i bevægelsesfriheden for alle borgere var der stor tilslutning og opbakning til foreninger og klubber, hvor man kunne dyrke sammenholdet i en svær tid. Medlemstallet i roklubben voksede til det dobbelte. Det betød naturligvis en hårdere belastning af materiellet, men med en god økonomi og dygtige materialforvaltere lykkedes det at holde flåden intakt og udbedre den med både større og mindre reparationer. Nye både blev det umuligt at købe i de gode kvaliteter, og der var ikke andet at gøre end at søge oparbejdet ”formue” til køb af nyt materiel, når tiden igen var til det”.

Som om alle disse vanskeligheder ikke skulle være nok, måtte

roklubben slås med spærrede områder i Limfjorden, som af besættelsesmagten var taget i brug til øvelser. Den daglige roning måtte ske på bestemte - afmærkede - ruter.

Fest, basar og negermusik

Med til krigsårene hører de store basarer, der endnu går sagn om blandt de ældre medlemmer i de to roklubber, der eksisterede på dette tidspunkt i byen. Thisted Roklub har gennem hele sin historie ikke været bange for at kaste sig ud i betydelige arrangementer. Men alt har sin tid. Som f. eks. også de byfester, som Thisted Roklub var stærkt involveret i gennem en længere årrække. Og koncerterne med Sanne Salomonsen og national-rockeren Kim Larsen. Det handlede om at skabe begivenheder - og at skaffe penge til huse, ikke mindst. Sådan har det altid været. Det er dyrt at drive en sportsklub. I mange år var det sankthans-festerne - en tradition der fortsat holdes i hævd i Dragsbæk - og disse basarer. Det var store beløb, der kom ind på kontoen, især ved basarerne, der var rene tilløbsstykker og "store" Thisted-begivenheder. Der blev sat kryds i mange kalendere i dé år. Man kan nærmest sammenligne tilstrømningen med det postyr, der er omkring visse loppemarkeder i dag i Thisted.

Under opstøvningen af materiale til denne bog om Thisted Roklubs 100 år stod redaktionen pludselig med et billede i hånden.

Af et jazzorkester. Fra 1926. Og altså fra Thisted.

Det fem mand store jazz-orkester der underholdt ved sankthans-festen i 1926. I protokollen blev noteret: "Fest i bådehuset med bål på stranden. Herrernes bådehus var dekoreret med flag og kulørte lamper og her foregik dansen. Der var engageret et privat jazz-orkester. I damernes hus var der restauration ved restauratør Juul Lassen. Festen var vellykket og varede til langt ud på natten".

Et stort udvalg af gevinster på hylderne - og en nittegevinst med et week-endophold på badehotel i Slettestrand. Det var ikke så ringe endda. Basaren 1938.

Det lå klemte inde i en af protokollerne og faldt ud, da vi åbnede den. Musikerne ville så givet have ørenlyd efter de mange år i mørket og endda i en kold og fugtig kælder.

På billedets bagside kunne man læse: "Underholdt Sct. Hans-aften 1926 i Thisted Roklub".

Af protokollen blev man lidt klogere. Det var et "privat" jazzorkester, kunne man læse.

Jazzen var blevet introduceret i Danmark få år forinden, og når et "privat" orkester kunne optræde i 1926, så har Thisted virkelig været med på noderne. Man må gå ud fra, at det "private" orkester er fra egnen. Det var ikke almindeligt, at der kom orkestre udefra.

Og vel ikke til en fest i en roklub.

Vi har forgæves forsøgt at identificere de fem musikere.

Jazzen kom til Danmark med amerikanske plader, siden med besøg af musikere og orkestre. Det første danske jazzorkester blev oprettet i 1923. Neger-musik blev det kaldt. En af dens fremmeste repræsentanter var Louis Armstrong, der var i Danmark i 1933. Det var ikke i alle kredse, den nye musik var god tone. I 1937 kaldte Arne Sørensen fra partiet Dansk Samling jazzen for "musikkens skøge, der bør kastes på porten".

Men i Thisted anno 1926 - i roklubben - blev tonen tilsyneladende slået an uden mislyde.

Et avisudklip fra november 1943: "Basarrecoren i Thisted slået endnu en gang".

Og vi læser videre:

”Thisted-roklubbernes basar blev som lovet den hidtil største basar i Thisted – hvilket efterhånden ikke siger så lidt. Hidtil stod tennis- og badmintonfolkene som nr. 1, men roernes basar gik alligevel over. Bruttoindtægten blev ikke mindre end 31.000 kr. (ca. 500.000 kr. i 2004, red.) et imponerende beløb, som udelukkende må tilskrives den pengeligelighed, der er til stede hos visse mennesker i denne tid. Tilstrømningen i aften var særlig enorm og billetsalget gik helt ”i stykker”. Folk stod som sild i tønde, og en ”folkeforlystelse” var det slet ikke at være til stede. Det gav imidlertid penge ...”

5000 mennesker var inde at vende på basaren, og det er naturligvis de særlige forhold under Besættelsen og navnlig i Thy, der er baggrunden for henvisningen til ”visse mennesker” med mange penge. Thisted i krigsårene 1940-45 er af historikerne blevet beskrevet som et klondike (lovløst guldgraversamfund, red). Folk fra hele landet søgte til egnen for at få arbejde ved de tyske befæstningsanlæg langs vestkysten. Mange boede i Thisted og blev transporteret til arbejdspladserne i busser om morgenen. Det gav omsætning i byen, der var thistedboer, som tjente endog gode penge, og det var ikke altid, der var noget at bruge dem til. Det var jo rationeringstider. Så var der sortbørshandelen. Og basarerne! Et citat mere fra Thisted Social-Demokrat 1943 giver et stemningsbillede fra krigens tid, som ældre roere, der har oplevet denne tid, vil nikke genkendende til, og desuden er der et eksempel på ædel roer-storsind.

Læs nu bare:

”Naturligvis ville man nok for fire-fem år siden have trukket lidt på smilebåndet ad enkelte af gevinsterne, men i de kommende aftener vil der stå køer som foran slagterforretninger en lørdag morgen for at komme til ved nummerbordet. Der er naturligvis rigtig kaffe nok til en mundsmag juleaften, rigtig the, så meget at det både kan trække og strække hver dag fra nu og ind i det nye år, rigtig tobak, menneskecigarer i kassevis, rationeringskurve og ikke at forglemme en overdådighed af et halvt hundrede pakker cigaretter. Klubben har måttet udpege sit mest håndfaste medlem til med sit liv at garantere for, at der ikke går mus i pakkerne før basaren. En og anden vil måske sukke: ”Akja, så

Styrmanden hos dette mandskab fra 1930'erne er kommuneassistent Chr. Nielsen, der kommer til at sætte markante spor i roklubben - som det kan læses andet sted i bogen. De andre i båden er typograf Ejnar Hansen, depotbestyrer Chr. Elbrønd og vinhandler Sophus Vøhtz.

er det derfor, man ikke har kunnet få noget hos sin tobakshandler de sidste uger!”, men der er ingen grund til slige suk. Cigaretterne er fremskaffet ved, at klubben ganske simpelt har beordret hvert medlem til at afse en pakke af sin personlige ration, og det kan man vel nok i 1943 kalde idealisme i højeste potens, at alle medlemmer virkelige parerede ordre”.

På mere end 60 års afstand kipper Thisted Roklub med flaget, så det forhåbentlig kan ses derude i erindringshavet!

I 1970'erne var byfesterne i Thisted stadig det helt store, og der blev lagt et kæmpe arbejde i arrangementet. De fortsatte ind i 1980'erne, men blev efterhånden ”skubbet” ud af byens centrum. Byfesterne styrke var det absolut lokale, men efterhånden som verden udvides og bliver større - og det såkaldte medieudbud ”boomer”, som man begyndte at sige - ja, så bliver det absolut lokale også en akilleshæl.

Tiden kalder på events, det nye danske ord for begivenheder, og festivaler begynder at skyde op. Også i Thisted.

Thisted Roklub kaster sig ud som koncert-arrangør i 1980'erne. I 1986 er det Sanne Salomonsen, der var blandt de største navne på den hjemlige rockscene i dé år. Hun optræder med band ved et kombineret gave- og modeshow.

”Vi håber, at arrangementet kan skaffe os en del af de penge, vi får brug for i forbindelse med en større om- og tilbygning af vore klublokaler”, siger Jan Goddard, kasserer i Thisted Roklub, til den

Der er tradition for festlige sankthans-fester i Dragsbæk. Her er det i 1996.

lokale avis. Bygningen skal renoveres fuldstændigt, og det vil koste flere hundrede tusinde kroner. I årets løb ville roklubben i øvrigt spille ud med arrangementer, bl.a. i et forsøg på at skaffe nye medlemmer. Klubben havde en række tilbud om kap- og langtursroning liggende, hvor også de helt uøvede kunne være med.

Samme år bandt roklub-

ben an med et andet arrangement med et stort navn: Nationalskjal-den Kim Larsen. Han var utrolig populær i Thy. Efterspørgsel efter koncertbilletterne var ”kolossal”.

To år tidligere havde Thisted Roklub succes med et arrangement i den anden gade. ”Fritid ’84” - kort og godt! Selv om vejrguderne ikke helt var med arrangørerne, blev det til et økonomisk overskud. På de mange stande havde såvel lokale handlende som flere sportsklubber mulighed for at vise thistedboerne, hvad de havde at byde på. Spejderne og FDF’erne slog lejr på roklubbens grund, hvor det foregik. Tre arrangementer havde især tag i publikum: Faldskærmsudspring, et vandcykelløb med deltagelse af byrådsmedlemmer og opvisning af vindsurfere, der blev stillet over for en særlig udfordring – at gennemføre uden sejl! Der var ingen vind.

Thisted Roklubs køb og modernisering i slutningen af 1980’erne af naboejendommen - ”Guvernørboligen” også kaldet - er mulig-gjort gennem støtteklubben TR, stiftet 10. september 1985, idet den ved bingospil pr. walkie-talkie har skaffet pengene. En anden form for markering af roklubben i folks bevidsthed er den nævnte tradition for sankthans-bål med kendte talere. Og i kommunens sommerferie-aktiviteter for skolebørn var klubben aktiv fra ordnin-gens start og 35-40 skoleelever hvert år fået en chance for at stifte bekendtskab med rosporten og se byen fra søsiden.

”Rollo” og alle de andre

Esbjørn Larsen var i flere år aktiv roer og kom første gang med i bestyrelsen for roklubben i 1938. Som mangeårig sekretær var han dén, der i forbindelse med jubilæer og lignende var en tur i klub-bens arkiv. Det følgende bygger for en stor del på de oplysninger, han har trukket frem af protokoller, medlemsblade og andet skrift-ligt materiale om Thisted-roerne.

De første år var trange og økonomien vaklende, men ved sam-

NYT

WALKIE-KLUBBEN TR

NYT

Vi er en ny walkie-klub, der starter op **søndag den 5. januar 1986** på Kanal 12 med pladespil i Thisted og nærmeste omegn.

Medlemskort og plader kan afhentes hos Thy Autokøler, Industrivej 30, Thisted, på følgende tidspunkter:

Fredag den 27. december 85 mellem kl. 19.00-20.30
 Lørdag den 28. december 85 mellem kl. 13.00-14.30
 Søndag den 29. december 85 mellem kl. 10.00-11.30

TR er en støtteklub for Thisted Roklub.

Sponsor: Sparekassen Thy

NYT

Pladespil på Kanal 12. Et af de mange initiativer til at skaffe penge til roklubben. Det begyndte i 1986.

menhold og hjælp fra forskellig side klaredes vanskelighederne, og klubben gik støt fremad mod et medlemstal på ca. 22. I 1906 var der forslag om et nyt bådhus, og der blev også lavet et overslag, men det blev dog ikke før i 1910, at det lykkedes at realisere planen.

1910 skulle i det hele taget vise sig at blive et vendepunkt i klubbens historie. Lejemålet af bådhuset - eller skuret som det jo var - på havnen var blevet opsagt, og bestyrelsen måtte se i øjnene enten at opløse klubben eller søge en udvej til opførelse af et nyt bådhus et andet sted.

På generalforsamlingen dette år blev nedsat et tre mands udvalg, som skulle søge midler rejst til et sådant nyt bådhus samt finde en egnet plads.

Og det lykkedes.

I maj blev det vedtaget at opføre bådhuset på en af buntmager N. Søndergaard lejet grund ved Dragsbæk-bugten.

Herfra skulle Thisted Roklub komme til at virke gennem mange år. Juni 1914 blev det vedtaget at købe grunden for 900 kr. - det var mange penge dengang - således at roklubben ved at eje grunden var sikret mod "ubehagelige overraskelser". Omregnet i 2004-kroner er det 42.000 kr.

Endnu bliver bådene hentet på Dragsbækvej og sat i fjorden. Men snart er det slut. Hvor roerne går, kommer en ny kystvej til at løbe - og roerne flytter længere ud i Dragsbæk.

I 1911 købtes endnu en båd af Skive Roklub, så "flåden" nu bestod af tre både. Og i august 1913 afholdt klubben – som omtalt – sin første kaproning med deltagelse af Nykøbing og Løgstør. Det lykkedes dog ikke Thisted at vinde.

Nu fulgte en årrække, hvor arbejdet i roklubben gik godt. I 1914 indkøbtes en ny fire-årsers båd, som blev døbt "Rollo" – og som var klubbens første nye båd. En anden skulle hurtigt følge efter, idet man samme år ved en byttehandel med Aalborg Dameroklub købte en ny to-årsers båd: "Leif".

Thisted Roklub arrangerede kredskaproning 22. juni 1919. Desværre gav den et underskud på næsten 300 kr., et stort beløb for en lille klub; det tyngede hårdt på budgettet, kan man læse i den gamle protokol. Klubben kom dog forholdsvis tørskoet frem til en balance.

I 1922 erhvervedes en ny to-årsers båd. "Snore" blev dens navn. Og ikke nok med dét: Det blev vedtaget at foretage en tilbygning til det bestående bådehus for at skaffe bedre plads. Sankthans-aften dette år indviedes bådehuset efter endt ombygning. Dette hus – "Huset med Tårnet" – skulle helt til 1935 blive rammen om rosporten.

En standerhejsning har altid samlet mange medlemmer - og nysgerrige. Her er vi i 1939 på Dragsbækvej med bådehuset med det karakteristiske tårn, der senere bliver flyttet til Skyum. Til højre damerne bådehus - der få år efter holder flyttedag til daværende Strandparken.

Udviklingen inden for rosporten bevirkede, at damerne ønskede at være med, og ved en ekstraordinær generalforsamling 7. april 1926 vedtoges det at optages dem i Thisted Roklub. Og klubben måtte leje et jordstykke på en tilstødende grund, hvor damernes hus kom til at ligge. Herfra blev det dog allerede året efter flyttet over på dameroklubbens egen grund. Med hjælp fra Thisted Idræts Klub - og under ledelse af idrætslegenden Marius Jørgensen - blev huset båret over og sat på sit nye fundament.

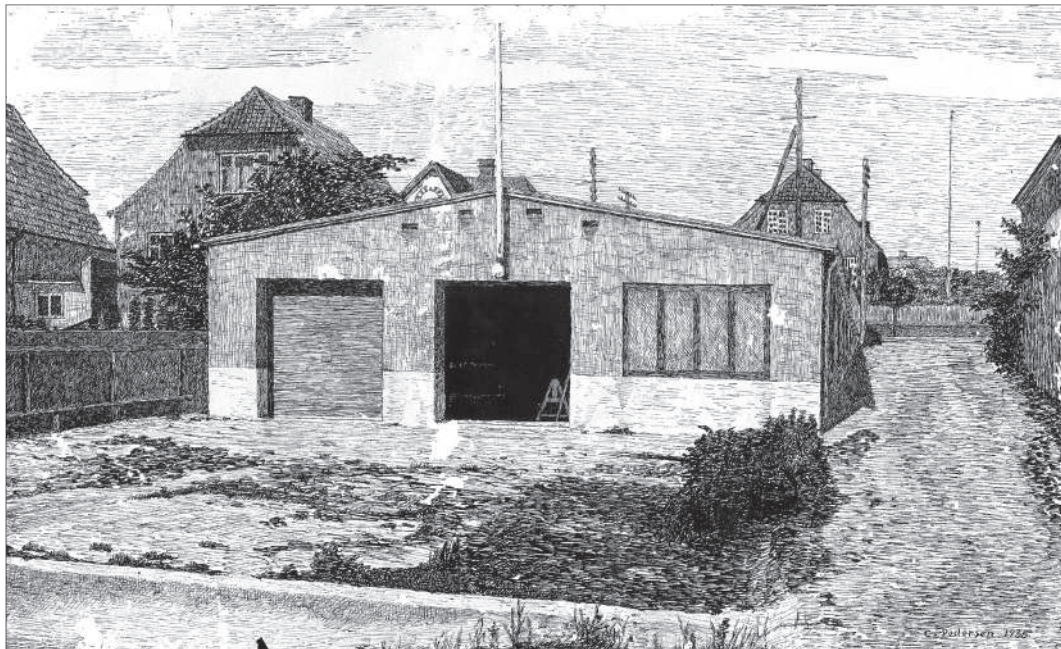
I de kommende år voksede Thisted Roklub og fik flere dygtige roere. I 1928 erhvervedes to ”romaskiner”, så medlemmerne ikke gik glip af træningen - og motionen - når vejret ikke var til at gå ud i bredningen. Sæsonen blev med disse ”nymodens” maskiner forlænget med en ny sæson om vinteren.

Det var i 1929, Thisted Roklub købte sin første outrigger, en brugt firer med styrmand. Tendensen ved kaproningerne landet over viste, at det ville blive outrigger-roningen, som blev dominerende i fremtidens kaproninger. Og Thisted Roklub ville nu forsøge sig med denne bådtype.

På denne måde voksede også bådantalet i roklubben, og Esbjørn Larsen fortæller, at bestyrelsen besluttede sig til at undersøge muligheden for at bygge et mere rummeligt bådehus. I september 1933 nedsattes et udvalg til at arbejde med sagen - og det følgende par år var byggesagen det stående samtaleemne i klubben.

Resultatet af anstrengelserne forelå på generalforsamlingen i 1935, og forslaget gik ud på at bygge et bådehus af sten på den gamle grund i Dragsbæk. Huset blev senere overtaget af skytterne.

Roernes murstenshus på Dragsbækvej - som det tog sig ud for et kunstnerisk talent blandt medlemmerne. I dag Skytternes Hus.

Det er en anden historie – den kommer vi også til!

Der var også forslag om at ”udskille damerne af klubben” - som det hed - og overlade dem det gamle bådhus samt to både (en to-årrers og en fire-årrers inrigger). Damerne skulle derefter selvstændigt danne deres egen roklub og bådhuset anbringes på en af DSB lejet grund ved ”Thykjærs Have” (Strandstien).

Forslaget blev godkendt, og byggeriet kunne straks begynde. 20. maj 1935 blev det nye bådhus taget i besiddelse. Og der var lutter tilfredshed. Det var rummeligt og bygget med udvidelse for øje. Det gjaldt jo om at sikre fremtiden. Der kunne - i givet fald - bygges en etage ovenpå, når økonomien var til det.

Med de nye forhold var der skabt mulighed for at optage mange nye medlemmer. En ungdomsafdeling for 14-17 årige blev oprettet. Denne nye afdeling skulle klubben få stor glæde af. Den gav et godt tilskud af roere til de kommende kaproningshold. Et vitamin-tilskud til Thisted Roklub. Unge lattermilde stemmer stod godt til de nye omgivelser og den frisk blæst, der stadig gik frisk hen over Limfjordens vande.

Tårnet i Skyum

Så var der tårnet! Det havde nu i mange år stået som et blikfang, et vartegn, for Thisted Roklub.

Det blev flyttet til en grund i Skyum Bjerge, hvor det i mange år kom til sin ret som weekend-hytte for klubbens medlemmer og ”de minder, som er taget med hjem herfra, er mange og gode”, erklærer Esbjørn Larsen, Thisted Roklubs mangeårige sekretær i

Tårnet fra Dragsbækvej i Thisted er for længst kommet på plads i Skyum - og her under en renovering i 1994.

For sportsfolk er samværet med kammerater ikke mindst vigtigt. Sådan er det i al fald i Thisted Roklub, hvor man altid har forstået kunsten at »hygge sig« og slappe af. Billederne er fra slutningen af 1930'erne fra Skyum (øverst) og en kaproning udenbys (nederst), hvor der sluttet af med en kop kaffe ...

det tilbageblik, han skrev på baggrund af de flittige studier i gamle protokoller og papirerne i roklubbens gulnede arkiv.

Lad os stoppe op ved et af disse minder fra Thisted og Skyum - således som Orla Abildgaard Jacobsen har oplevet tiden. Han var med i roklubben i 1920-30'erne. De aktive medlemmer bestod dengang af et bredt udsnit af byens befolkning. Blandt håndværkere var der - som nævnt - både tømrere og snedkere, malere og elektrikere samt kontorister og bogholdere. Også selvstændige erhvervsdrivende var med som aktive roere. Særligt kendt var Sofus Vøhtz, som sad i bestyrelsen i nogle år.

”Jeg blev optaget i roklubben i midten af 1920'erne”, fortalte Orla Abildgaard Jacobsen.

”Jeg stod i lære som typograf og havde flere kammerater, der var aktive roere. De fortalte mig om det gode kammeratskab. Efter at have aflagt en svømmeprøve blev jeg optaget som aktivt medlem, og vi nybegyndere blev grundigt instrueret af bogholder Adolf Madsen. Hurtigt fandt jeg også mange gode venner og kammerater. Og venner for livet blev det til”.

Orla Abildgaard Jacobsens erindringsevne fejlede ikke noget, da han fortalte dette i 1999 som 88-årig; det gjorde hans formuleringssevne heller ikke. Og den gamle typograf havde også orden i sidehistorierne, det vidner denne om:

”Hvert år, når der skulle udtages roere til holdet til den nordjyske kaproning, måtte man underskrive en erklæring om, at tobaksrygning var bandlyst, indtil afviklingen af dette årlige stævne. En sådan erklæring har jeg selv underskrevet - og overholdt”.

Orla Abildgaard Jacobsen forlod Thisted i 1939, og hans medlemskab af Thisted Roklub ophørte.

”Siden har jeg ikke siddet i en fire-årers eller to-årers inrigger eller i en singlesculler for den sags skyld. Men minderne om de lykkelige år på fjorden og kammeratskabet sidder både i kroppen og sjælen”.

Den gamle typografs historie er en lille brik til den store historie om Thisted Roklubs 100 år; lad os mindes ham her.

Og Thisted skulle have en kystvej ...

I maj 1945 - efter Anden Verdenskrig og Besættelsen med dens konsekvenser i Thy - kom dagligdagen tilbage i vante folder.

Sådan da!

I Thisted kunne man begynde at trække vejret lettet og lidt roligere.

Og med normaliseringen faldt medlemstallet – jo, til det normale. Eller som det havde været før krigen.

Men nu kunne der til gengæld indkøbes nye både. Det blev til

Alle veje fører (åbenbart) til Skyum. Her vi i al fald igen i roernes paradis. Og helt nøjagtigt: April 1930. Fra venstre: Thomas Christensen, Chr. Tandrup, Jens Hald, Adolf Madsen, Ejnar Hansen, Simon Christensen, Johan Thomsen, Svend Nielsen, Laurits Kjellerup og Orla Abildgaard Jacobsen.

to. Det hører med til denne historie, at klubben selv havde skaffet træet.

En af krigstidens tyske barakker i Vorupør blev købt til ”en fordelagtig pris” og flyttet til Skyum. Weekend-hytten havde længe trængt til en udvidelse. Indvielsen fandt sted i sommeren 1946.

På initiativ af klubbens medlem nr. 1, Chr. Nielsen, kæmner og bogholder, var der blevet oprettet en scullerfond, som sommeren 1948 kunne skænke klubben en ny sculler. Den fik - ikke uventet - navnet ”Chr.” Da båden efter mange år på vandet havde gjort sin borgerpligt, endte den på et sankthans-bål - og gav på denne måde et sidste bidrag til den arrangerende roklub.

Chr. Nielsen var påvirket af sin gerning som den, der havde ansvaret for, at Thisted Kommunes økonomi var i orden, der skulle være orden og præcision i tingene, også i roklubben, men han var et meget venligt menneske.

”Det kom vi unge alt sammen til at mærke i 1950’erne og senere som motionsroere i 1960’erne”, fortæller Poul Jensen, der har et eksempel til at illustrere dette fra morgenroningen:

”Han mødte i god tid, og kl. 6 hang håndklædet på sin plads, tjærehandsæben var placeret ved bruseren, han smurte årene med fedt og var 100 pct. klar kl. 6.25. Kl. 6.30 startede morgenroningen med de fremmødte. Efter roningen altid en svømmetur i Limfjorden. I nøgen tilstand! Eksemplet blev overført til vi unge på den særlige måde, som kun venlighed kan føre til et godt resultat”.

I 1949 fik Thisted Roklub et stort problem at løse. Og det skulle få vidtrækkende betydning for klubbens videre arbejde.

Efterkrigstidens beskæftigelsesmuligheder havde skabt et projekt med en ny hovedvej som en kystvej fra Dragsbæk til havnen. Og med roklubbens beliggenhed på Dragsbækvej ud mod fjorden ville det få store konsekvenser. Det var indlysende for enhver. Der ville blive store gener for ind- og udbæring af både, der skulle tværs over en hovedvej – og sættes i vandet fra et stenglacis. Det gik aldrig! Der måtte findes på en løsning.

Roklubbens bestyrelse besluttede at henvende sig til Thisted Byråd. Hvad havde de vise i rådet tænkt at gøre i dén anledning?

Efter mange forhandlinger nåede parterne frem til en overenskomst, hvor Thisted Købstad overtog roklubbens bådehus og grund til dagspris fastsat efter vurdering samt indgik på at betale klubben en såkaldt ulempeerstatning på 18.000 kr. og hertil et tilskud på 1.000 kr. (i 2004-kroner svarer det i alt til 300.000 kr.), så Thisted Roklub fik midler til at opføre et nyt bådehus på en grund længere ude i Dragsbæk. Det var kommunen, der var sælgeren.

Resten af denne del af Thisted Roklubs historie har de nuværende medlemmer kendskab til, men lad os for netop historiens skyld repetere den – sådan som Esbjørn Larsen skrev ved 50 års jubilæet i 1954:

»Guvernørboligen« med udsigt til Thisted by - og til Mors - så langt øjet nu rækker. Thisted Roklub har efter renoveringen en af egnens bedst beliggende klubhuse.

”Derved rejstes dette bådhus, der er udarbejdet efter bestyrelsens egne planer og de erfaringer, der er gjort gennem årene, således at Thisted Roklub med sit nye smukke hus vil være i stand til at dække behovet for rosporten langt ud i fremtiden”.

Lad os her 50 år efter føje til: Et bådhus og en særskilt bygning, som Thisted Roklub og TR-klubben, støtteklubben, benytter (”Guvernørboligen”) på byens bedste grund.

Med en enestående udsigt over bredningen, langs den nu (halv)gamle Kystvej - ja, helt over til Mors kan man øjne. Mors der både kan være tæt på og så langt borte. Fjorden har mange ansigter. Det ved ikke mindst roere.

Og med travle lyde fra naboerne – de unge i beredskabskorpset.

Thisted Roklub er placeret lige midt i det smørhul, dette sommer- og badeparadis, som Dragsbæk og området bag Simons Bakke var for thistedboer i alle aldre gennem første halvdel af det 20. århundrede. Indtil krig og besættelse satte en stopper for disse udfoldelser.

Morsingboer på besøg hos Thisted's dameroere i 1950. Den store bygning i baggrunden er Thisted Bryghus.

Nu er området for længst blevet tilgængeligt for thistedboerne efter roklubbens overtagelse. Herunder for utallige dagpleje- og børnehavebørn, der er blandt de første til at benytte stedet til udflugtsmål, så snart forårssolen begynder at komme frem over fjorden.

Roklubben har så at sige generobret området og skaber gennem sine aktiviteter på vandet og i både- og klubhuse de venskaber og minder, man kan leve højt på i en travl hverdag.

Esbjørn Larsen er inde på det i sin fortælling om roklubbens historie ved 50 års jubilæet:

”Man vil måske spørge sig selv: ”Hvordan har roklubben båret sig ad med at nå til dette resultat? Og svaret må blive: Klubbens og medlemmernes enestående sammenhold! Dernæst borgernes velvilje, når klubben under krigen har arrangeret sine basarer”.

Netop indtægterne fra basarerne gennem årene har skæppet godt i roklubbens kasse. I 1943 gav den f. eks. 32.500 kr. i bruttoindtægt, og når udgifterne var trukket fra, blev der 25.000 kr. tilbage i overskud (i 2004-kroner: 433.000 kr.) Et formidabelt beløb på dette tidspunkt. Det siger noget om dén Thisted-begivenhed, roklubbens basarer også var.

Vi må nok lige have Esbjørn Larsens tilføjelse med:

”Selv om ikke alle basarer er af disse dimensioner, er det dog lykkedes gennem årene at skaffe roklubben penge til bådehus, materiel og udstyr, så vi i dag (1954, red.) kan se tilbage på et godt arbejde for rosporten i Thisted, som tog sin begyndelse i et træskur på havnen og i dag har dette ro-palads”.

Fra 1954 oplevede klubben en rolig periode. Den daglige roning blev afviklet uden de store problemer, og der blev dannet flere kaponingshold, som gjorde sig gældende landet over.

De turbulente i 1960'ere

Så kom 1960'erne. De på mange områder turbulente 60'ere. Samfundet var i opbrud. Thisted Købstad var også så småt under forvandling. De første nye virksomheder skød op, nye arbejdspladser blev skabt. Nye normer så dagens lys. Alting forblev ikke, som det havde været i mange år. Nye interesser begyndte at optage thistedboerne..

"I begyndelsen af 1960 og årene efter mærkede vi en vis stagnation i interessen for rosporten i almindelighed", hedder det i Esbjørn Larsens saga om Thisted Roklub.

Det førte til, at dameroklubben fik svært ved at drive deres klub på en forsvarlig måde. De var ofte i den situation, at de manglede både, instruktører og styrmænd. Og det blev derfor til et ønske om en sammenslutning med herre-roerne. Efter forhandlinger indvilgede Thisted Roklub - forsøgsvis som det udtrykkes - i at hjælpe damerne. Roklubben flyttede nogle af damernes både over i bådehallen og stillede instruktører og styrmænd til rådighed. En ordning der fungerede i få år. I 1968 søgte damerne igen om sammenslutning af de to klubber. De magtede ikke at føre deres klub videre som selvstændig roklub og understregede, at forsøgsperioden var forløbet godt, så ...

"Thisted Roklub behandlede ansøgningen på et bestyrelsesmøde, som resulterede i, at spørgsmålet blev forelagt på en generalforsamling og sammenslutningen vedtaget", noterer Esbjørn Larsen.

Men for at denne sammenlægning kunne realiseres, måtte der foretages en om- og tilbygning til bådehuset. Der skulle jo være omklædnings- og baderum til dameroerne. Efter at have forhandlet med myndighederne og fået de nødvendige byggetilladelser, blev der søgt om økonomisk støtte i Dansk Forening for Rosport i form af et byggelån med kommunegaranti.

Og efter endt ombygning i Dragsbæk i begyndelsen blev damerne

Nu er vi rykket op til 1980'erne. Mere præcist: 13. august 1986. Styrmænd Lone Mikkelsen, derefter Mie Christensen, Birthe Thomsen, Anne Heskjær og Lina Madsen.

*Thisted Roklub 75 år.
Bestyrelse bestod af
(bagest fra venstre) (NB:
Oplysninger findes i TD:
18-19. juni 1979).*

igen optaget i Thisted Roklub efter en selvstændig periode fra 1935.

”Derefter fulgte en årrække, hvor klublivet blomstrede og fandt sit naturlige leje” - som Esbjørn Larsen skriver, og vi springer frem til 1979. Til 75 års jubilæet. Roklubben har nu 75 aktive medlemmer og omkring et halvt hundrede støttemedlemmer.

Her rækker vi pennen videre til Thisted Dagblads sportsredaktør Johannes Justesen, der gør situationen på rofronten op på denne vis:

”Det er virkelig gået frem for klubben, siden dens start i et træskur på havnen i 1904. I dag har klubben et godt klubhus, 12 både og i det hele taget meget fine faciliteter. Der er tre instruktører plus fem hjælpeinstruktører, som leder træningen. Klubbens roere har gennem årene opnået mange flotte resultater”. I 1988 foretages den seneste udvidelse. Thisted Roklub køber af Civilforsvarsstyrelsen den tidligere kolonnechefbolig. Og den får hurtigt navnet ”Guvernørboligen”.

Hvor generationerne mødes

Niels Rosenberg, medlem af Thisted Roklub 1968-1973, fortæller:

”Roklubben har haft stor betydning for mig, de mange kammerater, unge og ældre, alle oplevelserne fra ture rundt om i Danmark og enkelte gange også i udlandet er blevet en væsentlig del af dét, man er i dag. Det har man gavn af resten af livet. Lyder det lidt højtideligt? Jamen, jeg tror mange ”gamle” medlemmer har det på den måde. Og det går vel an at sige det ved et 100 års jubilæum? Hvornår ellers!

Mange thistedboer har gjort et stort arbejde for roklub-

ben og dermed indirekte for det lokale samfund. Jeg tænker på personer som Aksel Dolleris, Adolf Madsen, Esbjørn Larsen og Sigrid Larsen. Det er nogle af dem, jeg har oplevet. Og Niels Brunsgaard – i øvrigt bedre kendt som Dus. Han brugte mange af sine ferier på huset i Skyum, sørgede for, at det altid var i orden, når vi andre rykkede ind. Aksel Hvass glemmer man heller ikke så let. Selv om han kunne snakke med store bogstaver en gang imellem, så bundede det ikke så dybt; hans hjerte bankede for Thisted Roklub. Han var jo byens møbelmatador, det var ham vi skulle til, når der var brug for nye madrasser til huset i Skyum; han var ikke meget for at spytte i bøssen lige med det samme, men vi kunne altid regne med at få afløsere til de gamle madrasser til sidst.

Flere generationer færdedes i roklubben, men der var en kammeratlig tone, og når der skulle rettes ind, blev der lyttet til de ”gamle” – sådan da. Man slog sig altid lidt i tøjret, som unge gør. Men hvis der var nogen, der begyndte at skeje ud, så var der altid andre til at få de pågældende ind på rette vej. På denne måde har livet i en sportsklub stor social betydning. Det er ikke altid, at de unge i sportsklub er helt enige i en bestyrelses dispositioner. De synes måske, at beslutningerne er for længe undervejs, og at man er for forsigtige. Men inden længe befinder de unge sig selv i bestyrelsen, nu er de med til at dele ansvaret, de får indsigt i de økonomiske muligheder. Så begynder de at forstå, hvorfor de ”gamle” i bestyrelsen handlede, som de gjorde. Det er en nyttig erfaring at gøre – den tager man med sig sammen med alt det andet, sport og idræt kaster af sig. Først og fremmest et fællesskab, der ikke kan undgå at præge enhver”.

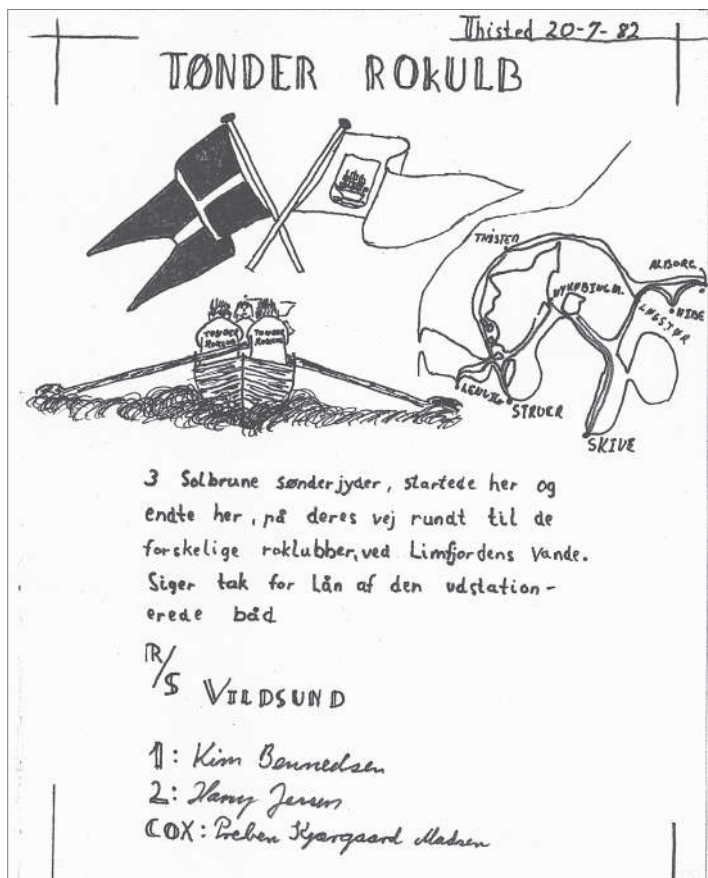
Niels Rosenberg fremhæver ligeledes den indsats, Alice og Mogens Lüth gjorde ”i nyere tid” på formandsposterne. I mange år var de to, der tegnede billedet udadtil af de to roklubber i byen – siden kun den ene: Thisted Roklub.

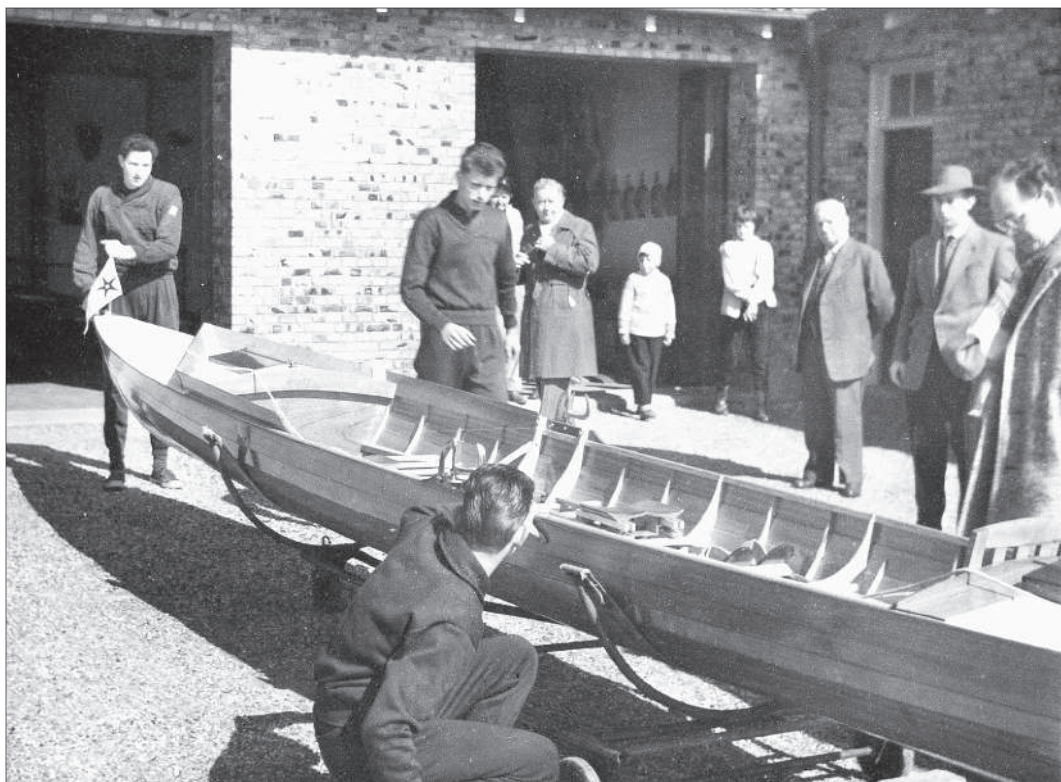
”Jeg husker Mogens som en engageret formand, der altid

Mogens Lüth - energisk formand for roklubben.

Roere er kreative mennesker, der gennem tiderne har efterladt mange muntre streger - og bemærkninger - i roklubbens gæstebog. Her er en side fra 1982.

Så er vi tilbage i slutningen af 1950'erne. Ved denne standerhejsning er der to gange Brunsgaard i aktion. Nr. tre fra venstre den gamle redaktør Clemmen Brunsgaard, der er klar med blok og pen, og yderst til højre sønnen, Niels Brunsgaard, »Dus« også kaldet, der gjorde en stor indsats for roklubben og ikke mindst med vedligeholdelsen af hytten i Skyum. Fra venstre ses Henning Jørgensen, Hans Chr. Thomsen og Ove Larsen (med ryggen til).

var i stand til at finde en løsning, når der opstod et problem. At stå i spidsen for en roklub kan ofte kræve, at man handler lidt utraditionelt”.

O-løberne fra roklubben

Rosport og orienteringsløb - har det noget med hinanden at gøre? Ikke så lidt!

Det begyndte faktisk i - Thisted Roklub. Og det handler om blandt andre Alice Lüth. Det endte med dannelsen af Nordvestjysk Orienteringsklub, der for seks år siden havde 25 års jubilæum.

Medlemmer af Thisted Roklub efterlyste i 1957 vintertræning og bad daværende rochef Henning Jørgensen om at lave et orienteringsløb. Der blev lavet et mindre løb - nærmest en slags byløb. Og det var ingen succes. Men det fik en garvet orienteringsløber og medlem af roklubben til at reagere.

Det var Robert Christiansen.

Han indkaldte til et medlemsmøde, hvor han og fru Christiansen (”Kald mig da for Tove”) fortalte om orienteringssportens glæder. Resultatet blev, at der blev oprettet en orienteringssektion under roklubben, Thisted-roernes Orienteringssektion med egen bestyrelse: Robert og Tove Christiansen samt Henning Jørgensen, rochefen.

Og Thisted-roerne blev kendt for deres hårde klitløb.

Første gang i 1959 i Nystrup-Tvorup plantager. Kun to ud af ni startende herrer gennemførte løbet inden for maxtid. Der var ingen damer, der gennemførte. Da Robert og Tove Christiansen sidst i 1960'erne rejste fra egnen, blev Alice Lüth formand. I 1969 flyttede Henning og Anna Jørgensen til Nykøbing Mors. Af egentlige Thisted-roere var der således kun Alice Lüth tilbage. Resten af medlemmerne havde ingen tilknytning til roklubben - og det var den egentlige årsag til, at Thisted-roernes Orienteringssektions æra ophørte. Og andre, en ny forening, tog over.

Tilbage er minderne - og de mange avisudklip - fra roklubbens aktiviteter med orienteringsløb.

I 1962 proklamerer Thisted Amts Tidende over tre spalter: "Det hidtil største deltagerantal til klitløbet i Hjardemål!". 150 orienteringsløbere, deriblandt mange kendte navne, havde meldt sig til start:

"Løbet finder sted i Hjardemål Klitplantage med mødested ved Hjardemål Klit skole søndag morgen, og efter et par timers forløb skulle den sidste deltager være sendt ud på ruten, der - som sædvanlig - er lagt af den dygtige o-løber Robert Christiansen, hvilket i sig selv borger for, at det bliver en vanskelig bane, som kun de dygtigste og mest udholdende kommer igennem ..."

"Lækre møbler og ild i pejsen"

Chr. Elbrønd var formand for Thisted Roklub fra 1957 til 1961, Adolf Madsen til 1961 og derefter Mogens Lüth fra 1965 til 1975. I de tre følgende år var formandens navn Frank Eliasson. Og han stillede på generalforsamlingen i 1977 spørgsmålet: Hvad vil vi med roklubben?

Et godt spørgsmål – som man sagde, også dengang.

Vi bliver i 1950'erne. I Thisted Roklubs uformelle bueskytte-afdeling. Buerne blev fremstillet om vinteren og anvendt på weekendturene til Skyum om sommeren. Modstanderne var mistænkelige eksistenser mellem træerne. Fra venstre Cai M. Jensen, Finn Larsen, Poul Jensen, Hans Bach, Bent og Svend Aage Christensen. Sidstnævnte også kaldet »Døden« på grund af den fysiske styrke ...

Men hvad var det egentlig, der var baggrunden?

Vi har sakset i hans formandsberetning, og dette klip fortæller lidt om tiden og om problemet i en idrætsklub:

”Thisted Roklub er en stor roklub, hvis man ser det arealmæssigt, og en lille klub, hvis vi ser det medlems- og aktivitetsmæssigt. Thisted Roklub var en af de største foreninger i Thisted i 40’erne og 50’erne. Det skyldes bl. a., at idrætstilbuddene dengang ikke var så store, som de er nu. Alligevel ser man mange roklubber, også i det nordjyske, blive større i de seneste år. Spørgsmålet er så bare, under hvilke former disse roklubber bliver større. Kommer medlemmerne bare som de gjorde førhen, eller er klubformen blevet en anden? Ja, det er den i allerhøjeste grad. Førhen var linien den, at de unge mennesker mødte op i roklubben, tog en båd, roede en tur, lang eller kort, og tilbage til roklubben med båden, et brusebad, og derefter bare hjem igen. Om vinteren var klubben aflåst og uden aktivitet. Denne form for roning er nu ved at ændre sig. Mange roklubber erkender, at unge mennesker i dag kræver mere end blot det at ro for roningens skyld. De kræver lækre opholdslokaler med gode møbler, ild i pejsen og dæmpet belysning, hvor de kan sidde og hygge sig med kammeraterne med en kop kaffe eller en sodavand, spille kort og meget andet. Ind imellem bliver der så roet løs”.

Her var Frank Eliasson ved kernen i problemet med Thisted Roklub i slutningen af 1970’erne:

”Den linie, vi kører, er den samme linie, som vi har kørt efter i mange år med roning og ikke meget andet end roning. Spørgsmålet er så – hvad vil vi med Thisted Roklub? Hvilket ansigt skal klubben have i fremtiden?”

Med andre ord – det var en ”målsætningsdebat”, formanden efterlyste.

Talentfulde roere på vandet ved Aalborg-regatta: Katrine Skovsted og Jesper Linnet. (NB: Et par linjer mere til præcisering kommer)

Bådslibning. Travle hænder og gode råd. Det er december 2003 - og der arbejdes hen mod standerhejsning i april og en ny sæson på Limfjorden friske vande ...

Gråvejr og støvregn

Vi skal ikke svare på det spørgsmål, ro-formanden stillede. Men glæder, oplevelser vejer dog tungt i skålen, når livet i en roklub skal gøres op. Læs f. eks., hvad Sara Skovsted i 1989 skrev i ”Bundproppen”, medlemsbladet:

” ... Længere hen på året roede vi nogle gange til Vildsund og hjem igen i tusmørke - en dejlig stemning - helt stille vejr og blinkende lys fra broen og byen ... Eller den blikstille varme lørdag eftermiddag i oktober, hvor vi roede til Eshøj i en toer uden styrmand - dejligt, ikke også Else, selv om vi kom en smule ud af kurs og gjorde formanden lidt nervøs ... Året efter er det især turen Mors Rundt, der huskes bedst. Den var hård, men virkelig vellykket. Oh, brandstormen på Dråby Vig - husker I den, jer, der var med? ... Landslangturen Bornholm Rundt var ligeledes en af de store ro-oplevelser med det flotteste vejr, man kunne ønske sig ... Eller regnvejrsturen til Skyum, hvor vi på hjemvejen for Bodils skyld lige var ovre og snuse til Mors-siden, og en flok ungdomsroere hilste os med årene under Vildsund-broen. Det er nemlig også dejligt at ro i gråvejr og støvregn – en helt anderledes oplevelse når vejret er smukt ...”

Roklub – og kajakroere

”Den er lige til at smide på bilens tagbagagebærer og så kan man ellers køre ud og sætte den i vandet, hvor man har lyst - og når man kun er sig selv i båden, kan man komme derud, hvor der bare er helt stille”.

Bedre anbefaling kan den næppe få, kajakken, der 2002 kom på Thisted Roklubs tilbudsliste.

Det var Anne Marie Visby, bestyrelsesmedlem og instruktør, der

beskrev de nye muligheder for Thisted Dagblads udsendte Jens Fogh-Andersen i Thy Hallen, hvor roklubben i forsommeren 2003 havde inviteret til kajakinstruktion. Der var stor interesse for kajakroning, og det havde været et ønske blandt flere medlemmer at komme i gang.

Det skal være usagt, om det stammer helt tilbage fra begyndelsen af 1980'erne.

Men i al fald kan man i et nummer af "Bundproppen" fra dengang i en artikel af Viveke Goddard se et NB med følgende ordlyd: "Kajak står nu øverst på ønskesedlen!"

Og det forstår man.

Hun havde i begejstrede vendinger beskrevet, hvordan den ædle kajak-rosport blev udøvet i det fjerne Alaska.

Men tilbage til de hjemlige farvande, til bassinet i Thy Hallen og 2003.

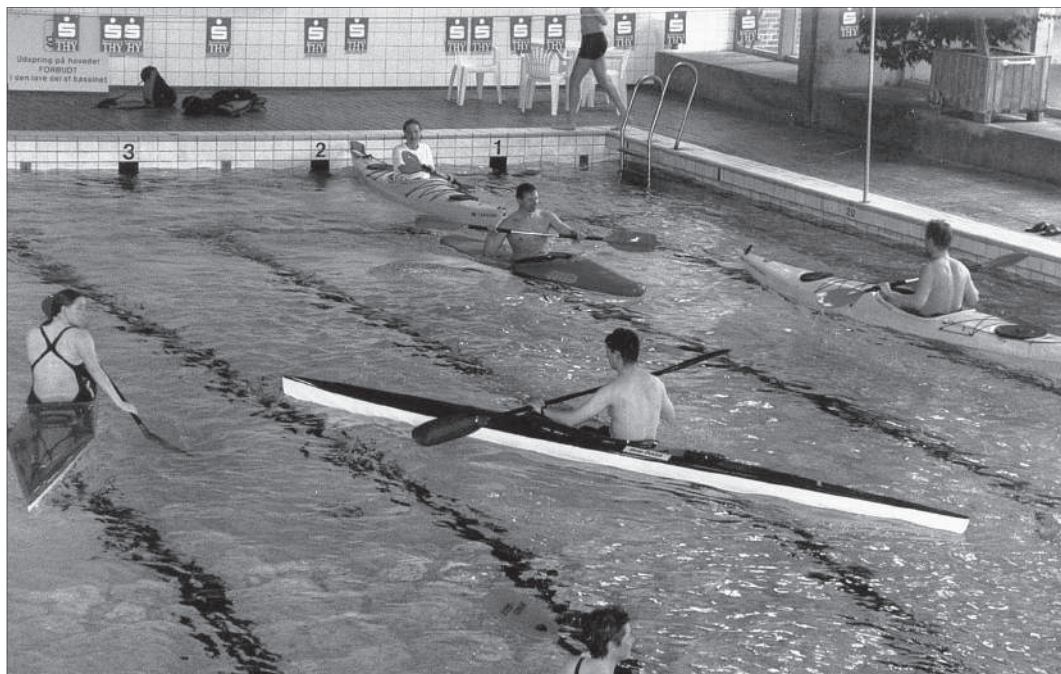
"Thisted Roklub lod en enkelt søndag i maj årene i klubbens egne både stå og satte i stedet fokus på den stadig mere populære kajak - også selv om det for en roklub stadig er rosporten, der er nummer et", som den lokale avis skrev.

"Men når der er et ønske om at sejle kajak, så må også en roklub i egen interesse gøre, hvad den kan for at finde plads til de, der sværger til kajaksporten".

Thisted Roklub havde i 2002 erhvervet tre kajakker, der var blevet døbt og sat i fjorden under stor opmærksomhed.

De tre kajakker fik navnene "TR", "Annie" og "Charlotte". "TR"

Thisted Roklub havde forlagt residensen til Thy Hallen - da kajakken skulle introduceres i 2003.

Det var i begyndelsen af 1980'erne, den første begejstring for kajak-sporten blev luftet i medlemsbladet »Bundproppen«. Det skulle dog først blive til virkelighed i klubben en snes år senere.

står for Talerøret - roklubbens støtteklub - og med navnene Annie og Charlotte ville roklubben markere, at den var tilfreds med Thisted Kommunes fritidsafdeling, hvor Annie Nielsen og Charlotte Birkemose arbejdede. Thisted Kommune havde - via den såkaldte fem procent-pulje - bidraget til anskaffelsen af kajakkerne, der i øvrigt kostede knap 10.000 kr. stykket.

Hvis det viste sig, at kajakroning blev en succes, ville de tre kajakker ikke komme til at stå alene i bådhuset.

Bølgeskum

”Der må ikke komme skum på bølgerne ... så ryger der nemlig en aften på fjorden”, fortæller Anders Foged til Thisted Postens udsendte, der er på besøg i Thisted Roklub i 1985. Selv om Thy er omgivet af vand, er der faktisk kun to roklubber i landsdelen. Vestervig og Thisted. ”Det med skummet er en af de regler, der skal følges, når man skal ud at ro”, siger Anders Foged og fortsætter:

”Vi har en anden regel, der går ud på, at vi ikke må ro længere end 200 meter fra land og at vandet skal være 12 grader, før vi ror ud, det er simpelthen fordi, der ikke skal være nogen risiko, når folk begynder at ro”.

Når man ser roere på farten, ser det ud, som om styrmandspladsen er det rette sted at være under sejladsen.

”Det er ikke fordi, der er mange, der vil være styrmænd, man er jo kommet for at ro, og ikke for at sidde stille”, fortæller Anders Foged.

”Det lykkes dog som regel at finde én, der vil styre båden. Styrmanden er vigtig, han skal sørge for, at man holder takten, og at båden er placeret rigtigt i forhold til andre på fjorden, det er jo ikke så godt, hvis man ror hen over dykkere eller styrer ind i et felt af optimistjoller”.

Hanne Larsen fortæller om ro-verdenens udtryk:

”Når man roer ude af takt, skal styrmanden gribe ind, det gør han ved at sige ”vel”, så skal roerne lægge årerne på rælingen. Derefter siger han ”til roning klar”, men først når han siger ”ro væk”, må roerne begynde at ro.

Hanne Larsen fremhæver den specielle atmosfære omkring rosporten:

”Vi spreder os aldersmæssigt fra 12 til 45 år, og det giver et rart miljø. Når vi har roet en times tid, er der altid tid til en kop kaffe og et stykke kage”.

”Og til et spil Agurk eller Olsen”, tilføjer Anders Foged.

Ny mand ved roret

I 1984 fik Thisted Roklub ny formand. Ernst Kristensen havde erfaring fra Vestervig Roklub. Han afløste Erik Schultz, der havde haft posten i syv år og været medvirkende til at få gang i aktiviteterne igen efter, hvad der er blevet beskrevet som ”en dødvande-periode” for seks år siden. Thisted Roklub havde ikke mindst fået mange ungdomsroere.

Der var en vis optimisme i klubben, så lad os opholde os en stund ved den status, der blev gjort ved dette års (1984) generalforsamling. Under sin sidste beretning overrakte den afgående formand klubbens flidspokal til Carsten Andersen for 809 roede kilometer. Det var ”hattrick” for ham. Han havde fået pokal og nål tre gange, hvorfor pokalen blev hans ”for tid og evighed” – som det er noteret.

En ny mand er kommet i spidsen i Thisted Roklub. Og i denne båd på en træningstur i 1987. Ernst Kristensen på vandet sammen med Mette Madsen, Mette Christiansen, Anne Marie Kristensen og Rikke Christensen.

Ungdomsroerne havde også fået deres flidspokal. Den gik til Tommy Kristensen for 501 roere kilometer. Og så var der ros til klubbens 15 kaproere for årets resultater.

Det havde i øvrigt været et travlt år for Thisted Roklub. Der var blevet bygget hytte i Skyum og afholdt tombola og fritidsmesse. Og klubben havde for første gang været med i arrangementet af byfesten og solgt lodsedler i anledning af 80 års jubilæet. Det blev understreget, at disse arrangementer havde haft stor betydning for klubbens økonomi. Regnskabet viste et pænt overskud, selv om vedligeholdelsen af ejendomme havde været ”en økonomisk svær- vægter”.

Ernst Kristensen skulle vise sig at være et godt valg som formand. Sådan som det senere blev dokumenteret, da medlemmer i roklubben skulle begrunde, hvorfor de over for Thisted Posten mente, at deres formand havde fortjent at få ”Ugens blomst”:

”Vi har en formand, der gennem en helt utrolig og imponerende arbejdsindsats har fortjent den anerkendelse, der ligger i at modtage ”Ugens blomst”. Sammen med sin søn, Karsten, har han fået roklubbens klubhus sat i stand, hovedsageligt ved en enorm personlig arbejdsindsats. Et klubhus, der billedlig talt var ved at falde ned om ørerne på os, har han fået moderniseret og bragt i en stand, så ”gamle” medlemmer, der genser klubbens opholds- og køkkenfaciliteter efter en lang vinterpause, dårligt kan tro deres egne øjne. For forholdsvis små midler har han ikke blot fået bragt klubhuset, men også været med til at få bragt vor bådepark på fode igen, således at vi nu med oprejst pande kan tage imod nye medlemmer, samtidig med, at de ydre fysiske omgivelser for et godt og sundt klubliv nu er givet”.

Roklub-medlemmerne håbede, at Ernst Kristensen også i fremtiden ville have tid, lyst og energi til at fortsætte den indsats, han har gjort for rosporten. Og han er her i jubilæumsåret fortsat manden på posten, der ikke sparer sig selv, når der skal gøres et stykke arbejde. Når han selv skal sige det, er det ikke noget at tale om, men medlemmerne mente noget andet, da de satte sig ned og skrev til ugeavisen. Og her står det, sort på hvidt. Det kan han hverken løbe fra - eller lægge noget til og trække andet fra.

Thisted Roklubs nye formand havde dog ingen andel i den store hjemtagelse af pokaler fra

Thisted Roklubs bestyrelse i jubilæumsåret 1979: Forrest fra venstre sekretær Esbjørn Larsen (der havde været i bestyrelsen siden 1938, altså i 41 år), Susanne Pedersen, Alice Lüth og Tommy Hansen. Bagest fra venstre: Erik Salomonsen, Erik Schultz (formand), Jørgen Larsen og Ole Andersen. Bjarne Christensen var ikke til stede ved fotograferingen.

et venskabsstævne i Løgstør året efter. I 1985 kunne man i flere aviser læse denne overskrift: ”Roklub fik 30 pokaler med hjem”. Det havde endda ikke kostet en eneste dråbe sved at erobre dem. For hvis man læste teksten under overskriften, viste det sig, at det pågældende stævne var blevet aflyst på grund af blæsevejr, hvorefter Løgstør Roklub bad næste års arrangører fra Thisted om at tage pokalerne med hjem. ”Alle roerne accepterede beslutningen om aflysningen. Men efter lang tids træning var det noget skuffende”, lød det fra Jan Goddard, kasserer i Thisted Roklub.

En førsteplads er en førsteplads

”Vi satser på bredden i rosporten frem for eliten og er ikke en decideret kaproningsklub. Vi har aldrig været registreret for noget officielt danmarksmesterskab i kaproning, og det har vi det egentlig godt med, for kaproningen dyrker vi kun ved venskabsmatcher”.

Erklærede Ernst Kristensen ved 90 års jubilæet i 1994.

Det forhindrer dog ikke, at det mellem, år og dag kan blive til endog flotte resultater, der kaster glans over rosporten i Thisted. Som f.eks. i august 1997, da klubbens pigehold i firemands inrigeren med styrmand vandt bronze ved DM på den danske rosportsmekka, Bagsværd Sø. Ganske vist uofficielle danmarksmesterskaber for ungdomsroere – den såkaldte Sculler Cup – men alligevel.

Thisted-klubben stillede med et mix-hold og et rent pigehold. Det blev til en fjerdeplads for mix-holdet, som bestod af styrmand Jane Jensen, Søren Larsen, Søren Thomsen, Trine Jensen og Nannini Christiansen. Pigeholdet bestående af styrmand Søren Larsen, Jane Jensen, Lise Pedersen og Nannini Christiansen kom ind på tredjepladsen og dermed blev det altså til bronze for pigerne.

Samtidig med ungdoms-DM blev der afviklet en skolekapsejlads for roere, der ikke havde den store erfaring i singlesculleren. Her stillede Thisted Roklub med tre roere, der alle havde roet sing-

Ved Bagsværd Sø 2003. Kaproningen på den traditionsrige sø er en stor oplevelse både at overvære og deltage i. Og unge Thisted-roere har opnået flere flotte resultater.

Thisted-roere vender hjem til hyldest efter at have vundet uofficielle danmarksmesterskaber på Bagsværd Sø. Øverst er det i 1992 - og nederst »mestrene« fra 1977.

lesculler i mindre end halvanden måned. Bedst gik det for den 14-årige Jane Jensen, som kom ind på andenpladsen og fik sølv i sin klasse med seks deltagere. Vinderen i Jane Jensens klasse havde roet single i tre år, så sølvmedaljen var særdeles flot.

I 2001 havde Thisted Roklub stor succes ved Pondus Cup og skoleroning på Bagsværd Sø. Klubben stillede med otte piger og to drenge - og de otte piger vendte hjem med mindst en guldmedalje. Det var Rikke Madsen, Jane Lynggaard, Marie Elly, Malene Larsen, Mette Frederiksen, Maria Østergaard, Katrine Skovsted og Vibeke Herlufsen.

Og i 2003 var der to overskrifter, der faldt i øjnene i den lokale avis:

(NB: Her kommer tre-fire linjer. Afsæt plads hertil)

”Debutanter slog til på Bagsværd”

”Thistedes egen guldфирer”.

Vi citerer fra den første reportage af Thisted Dagblads Lars Bang Bertelsen:

”Debutanterne slog til for Thisted Roklub, da klubben havde 15 roere i aktion ved Danske Cup og Skolekaproning på Bagsværd Sø. Mette Snejstrup fik en strålende debut. I singlesculler vandt hun guld og bronze i to starter, mens Jesper Linnet med en bronzemedalje i singlesculler ligeledes fik vist sit talent. Linnet fik også en sølvmedalje i en fire-årers inrigger, hvor han som eneste Thisted-mand supplerede op på et herrehold fra Kalundborg. Og der var mere guld til Thisted. Katrine Skovsted tog en medalje af den fornemste slags i singlesculler, og derudover blev det til to Thisted-guldmedaljer i fire-årers inrigger. Den ene guldmedalje gik til mixholdet med Jesper Linnet, Martin Andersen, Rikke Madsen og Mette Frederiksen, og der var også guld til pigeholdet med Rikke Madsen, Mette Frederiksen, Katrine Skovsted og Maria Østergaard. Anne Marie Visby havde i begge både rollen som styrmand”.

Overskriften om ”Thistedes egen guldфирer” dækkede over den kendsgerning, at Thistedes Roklub ”snuppede guld” i Aalborg – som der stod:

”Thisted Roklub har fået sin helt egen guld-фирer. Det beviste klubbens juniorpiger i fire-årers inrigger ved Aalborg-regattaen.

(NB: Her kommer tre-fire linjer. Afsæt plads hertil)

Her sikrede thyboerne sig deres tredje guldmedalje i denne sæson. Thisted-båden bestod af Mette Frederiksen, Rikke Madsen, Katrine Skovsted og Maria Østergaard. Anne Marie Visby var styrmand. For Katrine Skovsted blev det til endnu en guldmedalje i Aalborg, hvor Thisted i alt var tilmeldt syv løb. Hun vandt således også i singlesculler i pigernes junior A”.

Dette er i meget store træk nogle af de resultater, Thisted-roere har tegnet sig for inden for de seneste år.

Sådan som de afspejlede sig i den lokale avis’ spalter.

Men der kunne nævnes andre - flotte - resultater gennem årene ved de utallige venskabsstævner, hvor Thisted Roklub har stillet op. Eller stået som arrangør af.

Rosport og traditioner

Da Thisted Roklub i foråret 2002 satte standarden til den 99. sæson kunne der mønstres 100 medlemmer – lige fra de yngste juniorer, som begynder når de er 12, til de ældre og veltjente medlemmer i slutningen af 60’erne.

”Klubben lægger mere vægt på motion og hygge end egentlig konkurrence”, forklarede Ernst Kristensen – endnu en gang. ”Nok har klubben hele Thisted Bredning og Limfjorden lige for døren, men det er til gengæld noget vand, som mange gange er lidt for voldsomt til egentlige konkurrencer”.

Klubben havde dog på det seneste haft et hold ungdomsroere, som gjorde sig flot bemærket i konkurrencesammenhæng ... skyndte formanden sig dog at tilføje i sandhedens interesse. Men ellers dystede klubben fortrinsvis mod naboklubber i den vestlige del af Limfjorden.

Og året efter - 4. april 2003 - forlød det ved standerhejsningen, at

*(NB: Her kommer fire-
fem linjer - tekst til begge
billeder på denne side)*

man endnu en gang forventede, at omkring 100 roere ville være på vandet i løbet af sommeren. Dette års nyhed var kajakroningen.

Det kostede 800 kroner for seniorer at være medlem i en hel sæson, halvdelen for juniorer. Det var et af de laveste kontingenter i landet sammenlignet med andre roklubber. Klubben tilbød instruktion til nye medlemmer mandag og tirsdag aftener – og så havde man lov at prøve et par gange eller tre inden tilmeldingen, for at se om livet i klubben - og på Limfjorden – nu også indfrie de forventningerne.

Ellers var der de faste roaftener med vagt mandag, tirsdag, onsdag

og torsdag aftener. Og som noget nyt – søndag formiddag. Det havde en del medlemmer efterlyst, så de havde mulighed for at tage på en længere tur.

Vi følger Thisted Roklub til døren denne sæson 2003.

Da standen kunne stryges i oktober, var kano- og kajakkernes indsejling i klubberne landet over en del af snakken.

Rosporten holdt på traditionerne, når det f. eks. gjaldt standerhejsning og strygning af samme. Og nogle klubber holdt så fast ved traditionerne også på anden vis, at de ikke tillod kano og kajak at komme inden for døren. Eller det skete under en stille protest: det var jo en ro-klub!

Sådan var det altså ikke i Thisted, der havde indkøbt de første tre kajaker. Det havde nok lidt længere udsigter med kanoen – kunne man forstå.

Det var 16-årige Katrine Skovsted - en af klubbens talenter - der sammen med formanden forklarede dette med kanoer og kajaker for den lokale avis' udsendte. Sammen med den jævnaldrende Jesper Linnet var hun blandt de aktive, der fik forskellige præmier. Katrine Skovsted, der havde været aktiv i fire år, fik bl. a. en pokal og en sølvvare for at have roet 626 kilometer dette år enten i single-sculler eller inrigger, der var de to bådetyper, hun roede i. Jesper Linnet havde været aktiv i to år, så han havde knap så mange kilometer bag sig, men fik en pokal for de 318, som formanden havde registreret.

På generalforsamlingen 26. februar 2004 oplyste Ernst Kristensen i sin formandsberetning, at der havde været en pæn fremgang i det roede antal kilometer. I 2003 blev roet 9.746 km mod de 6.292 km i 2002. Altså en fremgang på 3.454 km - svarende til

Kanosejlads på Limfjorden. Kanoerne kan måske blive indgangen for mange til et aktivt liv i roklubben.

(NB: Her kommer tre linjer - gør plads til dem)

54,9 pct. Kunne dette fortsætte, ville det ikke vare længe, før klubben slog rekorden på ca. 18.000 km. Der havde været 110 på vandet mod de 90 roere året forinden. Altså også her en pæn fremgang.

Flidspokalerne for flest roede kilometer blev ved standerstrygningen 5. oktober 2003 overrakt til: Herrer: Søren Christoffersen for 552 km, damer: Hanne Linnet for 770 km, junior drenge: Jesper Linnet for 318 km og junior piger: Katrine Skovsted for 626 km.

For flest kilometer af alle gik Vilsund Pokalen i år til Hanne Linnet for de nævnte 770 km.

Ovennævnte kilometer er roet i forbindelse med den daglige motionsroning, langtursroning og kaproning samt træning hertil.

Endvidere fik Hanne Linnet en sølvvare for at have roet mere end 750 km og Katrine Skovsted også en sølvvare for at have roet mere end 600 km. Næste gang er det en guld-åre, det gælder.

Også i år 2003 havde klubben deltaget i de kaproninger, som efterhånden var blevet en tradition: Viborg Regattaen i juni, i august

skolekaproningen og ungdomscup på Bagsværd Sø samt venskabskaproningen VV og til slut Aalborg Regattaen i september.

Som nævnt er den første kaproning i Viborg. Thisted Roklub deltog med 10 ungdomsroere, seks piger og fire drenge, samt et antal ledere. De 10 unge deltog i fire løb. Det blev ikke til førstepladser, men de klarede sig pænt set i lyset af, at det var deres første kaproning.

Næste kaproning foregik på Bagsværd Sø. Her var Anne Marie og Søren af sted med 15 søde og forventningsfulde ungdomsroere. Der var afgang fra Thisted Roklub fredag sidst på eftermiddagen og hjemkomst tidlig søndag morgen, efter at de havde været på Bakken lørdag aften. En succesfuld tur og ikke blot fordi de kom hjem med mange medaljer, de fleste af første karat. Alle fik medaljer - og nogle flere end en.

Og så var det på Sunds Sø, hvor NVV klubberne, heriblandt Thisted, for første gang deltog i VV klubbernes kaproning. Vi deltog med 15 ungdomsroere, og denne gang var der også ni seniorroere med.

Seniorroerne deltog i fire løb. Selv om det ikke blev til medaljer, klarede de sig hæderligt. Juniorroerne deltog i fem løb. Vore ”guld-piger” i klassen 16-18 år kom efter hård kamp ind på en førsteplads,

”guldspiranterne” i klassen 14-16 år fik også en guldmedalje, dog uden kamp, da andre klubber ikke kunne stille op i denne klasse.

I Aalborg Regattaen deltog Thisted Roklub med seks senior damer, som deltog i tre løb, og fire junior piger, som deltog i et inriggerløb og et singlescullerløb. ”Guldfireren” slog til endnu en gang og fik en førsteplads. Katrine Skovsted, som er med i ”guldfireren”, vandt løbet i singlesculler.

Generelt en fin indsats på kaproningsbanerne i 2003.

Ernst Kristensen oplyste, at klubbens medlemstal i de seneste år havde været stabilt omkring 60, men dette syntes at være stigende. Før jubilæumssæsonen var det officielle medlemstal 84, i 2002: 67 og i 2001: 65 medlemmer.

”Hvert år ser vi mange nye i klubben, som kommer for at snuse til rosporten. I 1999 kom der 32. I 2000 var det 25. I 2001 kom der 43 og 60 i 2002. I 2003 drejede sig om hele 84. Af de 60 nye, som har været i klubben i 2002, anslog jeg ved sidste generalforsamling, at 15 af dem ville fortsætte i 2003. Det holdt så godt og vel stik, idet 18 af de 60 figurerer på km-statistikken for 2003, hvilket svarer til ca. 30 pct. Det drejer sig altså om at få de nye gjort interesseret og inddraget i klubbens liv”.

Sæson 2003 var den første hele sæson, hvor Thisted Roklub kunne tilbyde kajakroning. Selv om hver enkelt rotur skal indføres i rojournalen, er der ingen samlet oversigt over, hvor mange der har benyttet kajakerne og hvor mange km, der er roet. Dette skal klubben have styr på fremover af hensyn til, at der skal foretages indberetning til Dansk Kano og Kajak Forbund. Der skal nemlig

September 1990.

Venskabskaproning i Thisted. Mandskabet på dommerbådene. Fra venstre Flemming Tilsted, Hans Therkelsen, Jacob Therkelsen, Poul Jensen og Ole Kvist. Banedommer Jens Chr. Jensen.

*Forventningsfulde unge
Thisted-roere på vej til
regatta på Bagsværd Sø.
2003.*

betales kontingent til D.K.F., ligesom klubben gør til D.F.f.R.

Efter en gennemgribende renovering af hytten i Skyum de seneste år blev der den 31. maj 2003 holdt en lille indvielsesfest for at markere, at roklubben har en dejlig hytte, som medlemmerne og de mange gæsteroere kan benytte.

Ernst Kristensen sluttede beretningen med en tak til alle, som havde bidraget til, at klubben kunne fungere. En særlig tak blev rettet den lokale sponsor Sparekassen Thy samt Poul Olesen og Preben Gregersen, der var hovedmændene bag driften af støtteklubben TR-Klubben. Endvidere en stor tak til alle annonce- og reklamesponsorer. Uden deres støtte havde det ikke været muligt blandt andet at sende de dygtige juniorroere til kaproning i Viborg, Aalborg og på Bagsværd Sø.

Morgenduelige svar

”Ro ikke længere ud, end du kan komme tilbage til land”.

Sådan lyder et svensk ordsprog. Det turde være logik for menig-

*Luften er frisk, solen står
højt på himlen, trækket
er sejt og kræfter lægges
i årerne. Limfjorden en
sommerdag i 1997. For-
rest Ulrik Winther.*

mand, men det var måske ikke rospporten, de tænkte på, svenskerne?

Men når man kommet derud, ud i bredningen, ud på Limfjordens vande, hvor blæsten kan gå frisk til ... hvad gælder det så om?

Gælder det om at ro alt, hvad remmer, tøj, årer og båd kan holde til, blive nr. 1, få en pokal, en medalje?

Hvad er det, der er så dybt tilfredsstillende ved rosporten?

Når den faste landjord er noget, man kigger ind over, og hvis lyde er helt anderledes ude på vandet?

Når man fornemmer vandtemperaturen helt op i næseborene og er nærmest i niveau med fuglene, der halssende lægger vejen forbi?

Eller man bliver overrasket af en sæl, der pludselig er der ved siden af båden med skæg og det hele – som en anden Overkelner Jensen?

Alene det sidste er en oplevelse – må være en oplevelse!

Eller er det en tur en grå og diset dag med nye dufte, nye lyde – sådan som det er beskrevet andet sted i denne bog?

Eller er det at blive hilst af andre roere med årerne oppe under Vildsund-broen – at være en del af et fællesskab med ritualer og traditioner, et sprog man skal være lidt indforstået for at afkode, selv om alle tilsyneladende ser det samme?

Ja, hvad er det tiltrækkende, hemmeligheden?

Det må morgenroerne, veteranerne, kunne give et svar på!

Det er dem, der begynder dagen kl. halv syv i den friske luft blandt alke og sæler i Thisted Bredning.

Og hvor den nye i flokken er ham, der begyndte for 15 år siden.

Thisted Dagblads Jo Falk opsøgte i 2000 de morgenduelige roere for at få et svar.

”Hvorfor gør vi det? Jamen, det er da en dejlig start på en ny dag. Man får den dejlige friske luft og det sociale samvær, og så alle oplevelserne. Sidste år var der en sæl hernede ved broen, når vi kom. Den var der tre-fire morgener. Og på den store sten ud for Hotel Limfjorden sad en gås og kiggede på os”.

Det var Kristians Holms bud på et svar. Han var første mand denne sommermorgen i Dragsbæk.

Snart dukker de andre op, og de to både bliver gjort klar.

I den ene bliver der galant gjort klar til den kvindelige journalist, oven i købet som styrmand i toeren:

”Mens vi glider gennem vandet, og undertegnede bliver belært

I august 1976 sejlede skoleskibet »Danmark« i Limfjorden. Det samme gjorde to fire års inriggere fra Thisted Roklub. Og da skoleskibet lagde sig for anker ud for Søbadet, blev de unge roere inviteret om bord til rundvisning, blødt brød og kaffe. Det blev en stor oplevelse for alle. De havde den samme lidenskab: at bevæge sig på vandet! Jørn Larsen var en af de unge, og han har både erindringen - og billedet - i god behold.

Som vejret i april - siger man. Og vejrguderne skal vide, at de ikke altid har været med roklubben. Heller ikke i 1976, da Adolf Madsen døber en ny båd, der passende har fået navnet - »Dolle«.

om styrbord (højre) og bagbord (venstre) tager fireren téten, og roerne i toeren understreger, at det ikke er, fordi de fire roere er bedre roere, men blot fordi de er flere, og fordi båden er længere. Toeren er tungere at ro. Se de fire derude over vandet. Nu kommer de den her vej, varskor Jørgen Staun uden at bryde rytmen i sin roning. De fire er alke eller måske lomvier, der flyver lavt over vandet”.

Hvis man skal beskrive stemningen blandt morgenroerne – til lands og til fjords – så vil man sige munter og afslappet, uhøjtidelig. Det er et fællesskab omkranset af en masse historier, der både gælder nulevende og afdøde medlemmer af Thisted Roklub.

Da morgenroere er et folkefærd, der bliver ved højt op i alderen, bliver Thisted Roklubs historie over et større spand af år holdt vedlige hver gang, roerne giver møde ved bådehuset i Dragsbæk.

Møbelhandler Hvass og bogholder Nielsen er to af de gamle Thisted-roere, der har sat sig varige minder og efterladt historier, der nu bliver fortalt videre til nye veteraner.

Ikke noget dårligt efterliv.

Men ved siden af alle historierne er der traditionen, der skal holdes i hævd og plejes.

Det er en del af rosportens sjæl og identitet. To ord man vel nok tør tage i munden og oven i købet sætte i kursiv ved en 100 års lejlighed som denne – lige før det sidste punktum bliver sat i denne beretning om Thisted Roklub.

Da kvinderne var damer

Det var ligefrem en udsøgt behandling, den kvindelige journalist fra Dagbladet fik af de morgenduelige herreroere. Skal man tro de historiske kilder har der ikke altid været denne borgfred mellem herrer og damer i roklubbens rækker. Hvad mener man f. eks. om

denne udtalelse: ” ”Endelig slap vi da af med de damer!” Så bombastisk blev det udtrykt i Thisted Roklub, da ”damerne” fik egen klub.

Sådan blev det i al fald erindret, da samme dameroklub i 1960 havde 25 års jubilæum.

Der var kommet en lille tilføjelse til udsagnet fra 1935:

”Siden har man været flinke til at hjælpe damerne!”

Indtil 1935 havde damerne haft et hus ved siden af herrernes og været medlemmer af den samme forening, men ”en stadig opposition blandt herrerne” ønskede damerne om ikke hen hvor peberet gror, så i al fald ud af foreningen. Og 1. august dette år begyndte Thisted Dameroklub i et hus ved Strandstien.

En bestemt episode har sikkert været en del af baggrunden for, at herrer og damer gik hver til sit i 1930’erne. Et brev til bestyrelsen - dateret 15. maj 1933 – beretter historien, og det er bevaret i roklubbens arkiv.

Det lyder som følger:

”Thisted Roklubs bestyrelse, Thisted. Maa det være os tilladt at klage over de for Tiden herskende Forhold i Thisted Roklub. Det er beklageligt, at Bestyrelsen har udvalgt en Mand til Rochef, som ikke er voksen nok til at varetage medlemmernes Interesser, en Rochef som ikke undser sig ved at forulempe Damerne i Klubben. Skulde der i Bestyrelsen, hvor der dog findes enkelte voksne Mænd, ikke være Nogle, som finder disse Forhold utilledelige, eller maa det anses for nødvendigt at henvende sig paa højere Steder? ”THY” har alle Dage været Damernes Baad, paa Generalforsamlingen fik vi ydermere overladt en Baad, ganske vist en 2 Aarers (vi var lovet en 4 Aarers) og nu er vi stillet over for det Tilfælde, at vi kun paa Søn- og Helligdage, hvor vi selv har brug for

Thisted Amts Tidende maj 1926:

”Som kun kvinder formår”

Allerede nu mærker man den kvindelige indflydelse gøre sig gældende. Bådehusene – både herrernes og damernes – var så smukt rengjorte, som det i hvert fald for herrernes rohus aldrig tidligere er set. I det nye bådehus har damerne selv malet og hængt gardiner op, og i det hele taget gjort det så nydeligt dernede, som kun kvinder formår.

Jo, der var engang, da kvinderne virkelig var damer. Og var stands-mæssigt klædt til en standerhejsning. Og varmt klædt på. Det er 7. april 1940. Foråret lader vente på sig, isen er endnu ikke brudt helt op i fjorden, så bådene kan ikke komme i vandet. I øvrigt et historisk billede. Få dage efter besætter tyskerne landet, lægger beslag på Dragsbæk med efterfølgende begrænsninger på aktiviteterne på fjorden ...

Kongen kommer! Er vi blevet for k
det i al fald ikke de mange år, Kon
Roklub, og der blev foretaget kanin
Dramatisk ser det stadig ud, når bill
bøger. Dramatisk var det især det å
ikke nåede til land på standsømmis
vand ind og besætningen - og Kong
nu kunne. Men kanindåben blev sel
fornøjelse. En begivenhed der trak
år. I slutningen af 1980'erne var de
blevet for sarte? For kedelige? For
alle omstændigheder blevet en begi
mistet en af sine gamle traditioner.

kedelige i dag - i 2004? Kedeligt var
 g Neptun holdt sit indtog i Thisted
 ndåb efter alle forskrifter og regler.
 lederne dukker op i de gamle scrap-
 år, Kong Neptun og hans følge slet
 g vis. Båden blev overbelastet, trak
 Neptun - måtte klare sig, så godt de
 vfølgelig gennemført - til alles store
 k mange mennesker af huse. Hvert
 et så pludselig slut - hvorfor? Er vi
 r selvhøjtidelige? Thisted er under
 venhed fattigere - og roklubben har

Baadene, finder disse bortført fra Huset. Da der i Herrernes Hus den paagældende Dag befandt sig 2 Baade, kan Grunden jo ikke være manglende Materiale, og dette kan kun opfattes som chikaneri fra Rochefens Side. Vil den øvrige Bestyrelse virkelig tillade den Slags Overgreb? Med Højagtelse Ada Schütt, Edith Olesen”.

”Men de (altså herrerne, red.) mente det nu ikke så slemt endda”, mindedes Thisted Dameroklubs mangeårige forkvinde, Sigrid Larsen, ved 25 års jubilæet i 1960. Hun havde været gennem den gamle protokol.

”Siden har herrerne været flinke til at hjælpe os på enhver måde. De flyttede vort hus, forærede os to både og har hjulpet os på mange andre måder. Vi havde faktisk slet ikke klarer os uden dem!”

Men der var altså en forhistorie. En tidstypisk historie

Hvor kvinder var damer - og selv betragtede sig som sådanne - og formanden for en dameroklub var en formand.

Når vi lige har noteret en forkvinde, er det os, der vil med på noderne anno 2004.

Allerede i februar 1926 var det på en generalforsamling i Thisted Roklub på tale at optage damer i foreningen.

Det hedder i forhandlingsprotokollen:

”Det vedtoges under eventuelt at foreslå et lejemål af en tilstødende have for på denne grund at lade opføre et hus til afbenyttelse for damer til roning”.

Men – lige fra starten var der stærk modstand mod at få damerne med, og i det næste møde, hvor spørgsmålet var på tale, hedder det f. eks.:

”Efter nogen diskussion, en del vrøvl, hvor mange havde ordet, blev det vedtaget, at man først skulle indkalde til et møde med damerne for at diskutere sagen”.

Men hvad er der på færde – hvorfor denne modstand?

Hvorfor ville mændene – herrerne – have det for sig selv?

Var de to parter fanget i tidens kønsrollemønster?

Har det noget at gøre med moral og omdømme?

Ja, hvem véd!

Enden på diskussionen blev, at det blev besluttet at bygge et hus, hvortil damerne bidrog med 500 kr., og derefter begyndte man(d) at optage damer i Thisted Roklub.

Men allerede året efter blev der gjort forsøg på at få dem smidt ud.

Og på generalforsamlingerne de følgende år var det igen og igen på tale at få damerne ud. Men hver gang blev forslaget forkastet.

Det var som et gammelt teaterstykke, der blev sat på plakaten hvert år – er det siden blevet beskrevet.

I 1960 havde Sigrid Larsen denne forklaring parat til den unge journalist Poul Høst Madsen fra amtstidende:

”Men da vi så endelig besluttede os til at oprette vor egen forening i 1935 og fik flyttet vort hus ned på Strand-

Rostævne i Feggesund i slutningen af 1930'erne. I midten Sigrid Andersen, senere Larsen, leder af dameroklubben i mange år.

Thisted Amts Tidende marts 1926:

Nu skal damerne også med

Thisted står nu som førende by i Jylland på den frie idræts og sportsskydningens område, og der er alle tegn til, at også vore fodboldhold i denne sæson vil komme godt med. Men rosporten savner vi endnu – den er for længst bagude. Og kunne et par damehold bidrage til at sætte lidt mere skub i roklubben – så vil alle rosportens venner, og det er ikke få, ønske dem velkommen.

Fra det gamle fotoalbum. Året er 1943, det er store flyttedag for dameroklubben. Og mændene giver et nap med. Værre er de heller ikke!

Sigrid Larsen, mangeårig leder af dameroklubben. 1960.

stien, da herrerne byggede nyt hus, gav det et stort opsving for dameroningen. Mange fandt, at "pæne" piger dengang ikke kunne få lov at være i rokklub sammen med herrerne. Det var selvfølgelig noget sludder, og siden har indstillingen jo ændret sig meget".

Den indstilling, der har været en stærkt medvirkende årsag til adskillelse af herre- og dameroningen i Thisted, ses også af en bemærkning, som findes et par år senere i protokollen.

Det er fra en generalforsamling, hvor man vedtog som en tilføjelse til lovene,

at medlemmer af Thisted Dameroklub aldrig måtte have en mandlig styrmand med.

"Det kom sig af, at et hold damer havde taget en mand med som styrmand, og det blev der en forfærdelig ballade over", sagde Sigrid Larsen til den undrende unge journalist i 1960, der havde hovedet fyldt af de begyndende "nye tider" - og Sigrid Larsen tilføjede - og journalisten noterede - "for øvrigt består det samme forbud stadigvæk".

Det fremgår også af protokollen, at man i årene op mod Anden Verdenskrig havde et vist samarbejde med tyske rokklubber.

Under krigen blev det - som omtalt andet sted - først helt forbudt at ro, men siden fik man tilladelse til at anvende et stærkt begrænset område til sporten. Tyskerne lagde jo beslag på en stor del af bredningen til den vandflyveplads, de anlagde i Dragsbæk ved Simons

Bakke på thistedboernes frilufts-paradis gennem hele århundredet. Et paradis der skulle vise sig tabt for evigt med den tyske besættelse.

Ada Schütt stod i spidsen for dameroklubben 1935-1939 og Nina Hende 1939-1948. Sigrid Larsen havde derefter siden haft posten med et enkelt års afbrydelse, da Ingrid Svenningsen stod i spidsen. Dameroklubben havde fire både og 40-50 medlemmer i sæsonen. I 1952 var klubhuset blevet flyttet til Dragsbæk, da Kystvejen blev ført igennem.

Der blev ikke roet kaproning i dameroklubben i 1960.

Sigrid Larsen fortalte:

”I de første år op til krigen var vi gerne med til forskellige kaproningsstævner. De kunne ikke gennemføres under krigen - eller med store vanskeligheder - og siden var kaproningen ikke kommet i gang”.

Det var så jubilæet i 1960. Få år efter var herrer og damer, mænd og kvinder, atter samlet under det samme klubtag og i samme forening.

Og Limfjorden havde (vist) aldrig lagt mærke til de modsætninger mellem de to køn, der havde hersket i så mange år i rosporten i Thisted.

På generalforsamlingen i dameroklubben i 1967 hed forkvinden Alice Lüth, der kunne fortælle, at der var blevet roet ikke færre end 778 medlemsture, heraf 60 langture og to ferielangture. Og det blev til sammenlagt 6341 km. I forhold til det foregående år

Thisted Amtsavis ved 40 års jubilæet i 1944:

Damerne ville være ene!

Thisted Roklub er kun for herrer. For en snes år siden lød der røster om, at damerne skulle med som medlemmer i en underafdeling, og dette gennemførtes, selv om det ikke gik helt stiltfærdigt af. Damerne byggede sig et hus ved siden af herrerne, men følte snart trang til at blive sig selv. De flyttede om på Strandstien og byggede deres eget hus. Der består dog et glimrende samarbejde mellem de to klubber til gavn for rosporten.

Hygge på stranden inden turen hjem. Slutningen af 1950'erne. Nr. 2 fra venstre er Niels Brunsgaard, som i mange år sørgede for at holde hytten i Skyum i orden. Nr. tre fra højre er Sigrid Larsen.

var det fremgang både med hensyn til antal ture og kilometer. Det var Helen Skydt, der havde roet mest (1091 km), derefter Conny Hansen (679 km) og Inger Lise Bovbjerg (412 km). Af ”kaninerne” havde Kirsten Hansen roet mest: 273 km. Medlemmernes højeste antal havde dette år været 28 aktive, 18 ungdomsroere og 22 passive. Og med en god tilgang af ungdomsroere.

Året efter - 1968 - bliver en eventuel sammenlægning med Thisted Roklub ivrigt diskuteret på bestyrelsesmøde og generalforsamling i september ”og samtidig talte man om, hvilke konsekvenser, i både god og dårlig retning, en sådan sammenlægning ville få”, som det hedder i protokollen. ”Et ganske pænt antal” medlemmer var mødt frem.

Et par måneder senere er der ekstraordinær generalforsamling:

”Der var desværre kun mødt meget få medlemmer. Til dette møde diskuteredes hovedsagelig sammenslutning med Thisted Roklub. Grunden til ønsket sammenslutning er, at dameroklubben har dårlige forhold at færdes under”, kan man læse i protokollen.

Sammenlægningen er en realitet i 1969.

På de sidste sider i dameroklubbens protokol redegøres for de økonomiske forhold – sådan som der var blevet oplyst over for medlemmerne:

”Thisted Kommune ville yde et tilskud på 10.000 kr. til ombygning af Thisted Roklub og samtidig ville bidragene blive sat op fra 200 kr. til 600 kr. i de næste ti år. Ligeledes blev det oplyst, at bådene var blevet repareret og forsynet med bevægelige åregange, ligesom alle årer var blevet repareret. Tegningen til ombygningen blev gennemgået, og den blev ivrigt diskuteret. Fru Lüth oplyste, at ombygningen ville koste ca. 25.000 kr. Derefter blev sammenlægningen vedtaget”.

Standerhejsning og bådedåb ved 75 års jubilæum i 1979. Alice Lüth står for dåben af Sparekassen Thys kaproningsbåd - en fire årsers inrigger. Til højre Esbjørn Larsen, roklubbens mangeårige sekretær.

100 år på vandet

Fødselaren Thisted Roklub markerede i går starten på rosæsonen for alle klubber i hele landet

Af Lone Lærke Krog

THISTED: - I har et fantastisk rovand - og vi håber selvfølgelig at høre mere fra jer. Vi håber at se flere af jer ved mesterskaberne - både de nordjyske og på landsplan.

Sådan sagde formanden for Dansk Forening for Rosport, Morten Esbersen, i sin standerhejsningstale i Thisted Roklub i går.

Thisted Roklub fylder 100 år den 22. juni i år, og i den anledning havde landsforeningen tildelt klubben den officielle standerhejsning, hvilket er en markering af starten på rosæson 2004 for alle roklubber i landet.

I sin tale kom Thisted Roklubs formand, Ernst Kristensen, ind på, at rosport er en dyr sport i forhold til mange andre idrætsgrene, fordi materiellet er så dyrt. Han sammenlignede en fodbold

med en dobbeltsculler til en værdi af 50.000 kr.

Derfor var Ernst Kristensen også glad for at kunne sige, at mange af den runde fødselars ønsker var blevet opfyldt, idet klubben har fået en ny motorbåd, en dobbeltsculler og to havkajakker.

Dåben af bådene blev foretaget af de respektive sponsorer.

Hvis vejret havde tilladt det, var bådene blevet indviet straks. Tommelfingerreglen i klubben er, at man ikke tager på fjorden, hvis der er skum på bølgerne. Søndag middag blæste en stiv kuling.

”Traditionen er, at vi tager dem ud på en jomfrusejlads efter dåben, men det dropper vi altså i dag”, sagde Ernst Kristensen til de ca. 40 fremmødte medlemmer og gæster, der stod og skutede sig i bådhuset - og i stedet blev budt over i klubhuset til frokost

De fire nye

Thisted Roklubs nye motorbåd, der blev holdt over dåben ved standerhejsningen i april 2004, er ikke anskaffet, fordi medlemmerne ikke længere gider ro! Tværtimod giver den mulighed for at ro noget mere. Den er primært anskaffet som redningsbåd, men kan også fungere som følgebåd, når vandtemperaturen er lav eller vejret er lidt til den barske side. Motorbåden har kostet knap 47.000 kr. De 40.000 kr. har roklubben fået af forsikringsselskabet Tryg. Og klubbens genbo, Dragsbæk Margarinefabrik, har sponsoreret den nye dobbeltsculler til 50.000 kr., mens Super Best, Polar Is og Friluftsrådet har sponsoreret de to havkajakker.

Fjordluft, røde kinder og klare tanker

Af Katrine Skovsted. Medlem af Thisted Roklub siden 2000.

Thisted Roklub har været gennem både op- og nedture, og hvis de gamle mure i klubhuset havde mæle – ja, så kunne de fortælle mange historier. Der har gennem de 100 år været en gennemstrømning af vidt forskellige mennesker - gamle som unge. De har alle fået en masse oplevelser - på land og til vands. Og alle disse oplevelser er betinget af, at der har været nogen, som har gidet tage et ansvar og et stort slæb. For det er bestemt ikke altid en dans på roser at drive en klub, og det har kun kunnet lade sig gøre, fordi der har været bestyrelsesmedlemmer, ledere og trænere, som har ofret tid på stedet og på de ugentlige roaftener. De har arrangeret ture, fundet sponsorer, taget med ungdomsroerne til stævner, deltaget i kurser osv., alt sammen for at vi daglige brugere af klubben kan få så mange gode oplevelser som muligt. Det arbejde, de har lagt i roklubben, er virkelig beundringsværdigt, og må ikke glemmes. De har en stor del af æren for, at klubben har nået 100 år.

En anden forudsætning er selvfølgelig, at der er medlemmer - at der er nogen, som kan lide at komme ud på vandet! De fleste vender tilbage sæson efter sæson og roer utrætteligt kilometer efter kilometer.

Måske er det den friske luft, som får folk til at komme - den luft kan virkelig ruske én igennem, når man sidder ude midt på fjorden. Al denne gennemblæsning kan hurtigt gøre kinderne røde og klare tankerne!

Det kan også være fællesskabet, der trækker folk til roklubben..

En tredje grund kan være de dejlige sommeraftener, hvor man sidder ude på det blikstille vand, og hvor de eneste lyde, som høres, er årernes taktfulde plasken.

Andre kommer for at opleve de friske forårsaftener, som byder på skumtoppede bølger, der af og til slår ind over og den livlige søgang, der hurtigt kan sætte bevægelse i båden. Og så er der dem, der nyder at sidde en stegende hed sommerdag og trække igennem, mens landskabet inde på kysten bare farer forbi.

Jo, der kan være mange begrundelser for at komme ud på Limfjorden, der vil sandsynligvis være ligeså mange, som der medlemmer. Men dog munder det hele ud i, at det i bund og grund er, fordi vi kan li' det! Simpelthen!

Vi kan kun håbe på, at vores roklub vil bestå de næste mange år. Hvem ved - måske vil klubben om 100 år fortsat ligge der lige ud til fjorden og være et symbol på liv og aktivitet?

Katrine Skovsted

Ud til Silstrup Hoved

Af Poul Nielsen. Morgenroer. Medlem 1967-1976

Et hjerteligt tillykke med 100 års jubilæet.

Jeg har fundet et par billeder fra dengang, jeg var aktiv morgenroer. En herlig tid. Morgenroning giver en god start på dagen. Og ikke mindst et fint kammeratskab.

Vi nåede så langt, at vi var med til kaproning. Her mødte vi Vestervig og vidste, at det var en hård modstander. Vi var imidlertid opsat på at yde det bedste, og vi lagde ud med en fin start, men ... der blev fløjtet tyvstart! Da vi var klar til omstarten, havde vi brugt så mange kræfter, at vi ikke klarede de stærke Vestervig-folk. Men jeg tror, vi alle mener - og mente dengang - at skulle vi ikke ud i omstart, ja, så havde vi vundet. Så havde kræfterne slået til!

Efter dagens strabadser var vi til en dejlig aften i roklubbens lokaler med god mad og diverse flydende tilbehør, som vi – så vidt jeg husker – tog os rigeligt af. Det blev vist også sent, men festligt var det.

Det var et godt hold, vi havde, og mødetiden var 6.15, og så gik det normalt ud til Silstrup Hoved og tilbage. Men engang imellem tog vi turen ind til Thisted Havn, og jeg kan huske engang, vi lå ved bolværket, og der kom en morgenduelig gående på kajen. Han kunne jo ikke forstå, der lød stemmer. Først da han opdagede, at vi lå helt inde ved bolværket, fandt han ud af, hvor disse stemmer kom fra.

Det skete, at tørsten plagede os, når vi lå i havnen, og så måtte vi jo have Poul Jensen op til Købmand Hansen efter fem øl. Han var den eneste, der kunne få kredit. Og det var vi andre glade for.

Når vejret var alt for dårligt, så vi ikke kom i båden, skete det, at vi nappede os en jødekage, fik en god snak, og hyggeligt socialt samvær. På denne måde fik vi alligevel en god indgangsvinkel til en ny arbejdsdag.

En stor tak for mange gode timer i Thisted Roklub!

Poul Nielsen på morgenholdet der også deltog i kaproning.

På fjorden sammen med andre "frigivne"

Af Else Svankjær. Medlem af Thisted Roklub siden 1989

At være medlem i Thisted Roklub byder på et væld af oplevelser, venskaber og gode minder. Da jeg for mange år siden begyndte i roklubben, fik vi af Carsten (Kost) en grundig oplæring i såvel roteknik som nødvendige kommandoer. Det foregik i klubbens indendørs bassin. Men allerede efter første aften kom vi i en båd og ud på vandet - dog kun med en instruktør som styrmand. Først efter visse indlæringer blev man frigivet - som det hed - og dette betød, at instruktøren havde sagt god for ens kunnen, så man måtte komme på fjorden sammen med andre "frigivne" uden instruktør.

I sæson efter sæson er det blevet til mange roede kilometer. Jeg husker en enkelt sæson, hvor vi var tre piger, der roede os hver en guldåre hjem. Den sommer roede vi også noget over 1000 km. hver, så vi sled virkelig for guldårerne.

Mange dejlige "madpakketure" har vi i årenes løb haft sammen. Ofte kunne Ernst være kørt i forvejen og havde så den store grill klar, når vi nåede frem. Flere gange fuldendte Jytte turene med at skænke en lille en fra den af hende medbragte "lommelærke".

Af lørdag-søndags-turene som "Bredningen rundt" huskes især en, hvor vi en aften på Mors-siden skulle overnatte i telt. En af pigerne var så uheldig at vælte gryden ned fra gasblusset, så pølserne trillede rundt på marken. Det var også denne aften, Anders var meget betænkelig ved en stor rød tyr, der brølende gik rundt i naboindehegningen. Nu var vore klubdragter jo dengang røde, så det hjalp ikke ligefrem på tyrens humør.

Engang blev en tur "Mors rundt" noget af en barsk affære. Vi roede nord om Feggesund, men før vi nåede Nykøbing Roklub, skyllede regnen ned, og vinden tog mere og mere til i styrke.

Våde og forblæste kom vi omsider frem. Efter en god nats søvn roede vi næste morgen videre sydover og lagde ved middagstid ind i Sillerslev Havn, hvor vi på kajen spiste vores medbragte

Uden mad og drikke duer heller ikke en roer ...

frokost. Her fik vi en hyggelig snak med en lokal fisker, der forærede os nyrøgede sild.

Da vi senere på dagen nåede farvandet ved Agerø syd for Mors, mødte der os en rigtig kraftig vestenvind, men efter en hård overfart til Thy-kysten fik vi en god tur nordover til klubbens hytte i Skyum.

Oplevelser i fremmede farvande mindes jeg også. Især en løvfaldstur, som Sæby Roklub afholdt, skulle vise sig at blive en oplevelsesrig, men også en rigtig hård tur, selv om det begyndte i fint vejr.

For at komme til Sæby Roklubs hytte, et sted på vej mod Skagen, måtte vi ro forbi den stærkt trafikerede havn i Frederikshavn. Her skulle vi selvfølgelig udvise respekt for de store færges, som let kunne overse os. Da vi nåede hytten - og vi bag klitterne lå og hyggede os med vore madpakker - kom der melding om, at hvis vi ville nå Sæby igen denne dag, måtte vi omgående af sted. Kattegat havde pludselig rejst sig, uden at nogen havde bemærket det. Havet viste store hvide tænder, mens vi af alle kræfter roede mod Sæby. Det var første gang, jeg oplevede, at vi ikke kunne nå bestemmelsesstedet, men måtte give op og gå ind til Strandby. En virkelig sej, men samtidig en erfaringsmæssig god tur med masser af frisk luft.

Knap så megen frisk luft fik vi på en anden løvfaldstur, som gik fra Aalborg ud til Hals Roklub. Her roede vi nogle kilometer blandt store osende tankskibe. Ellers en god og fornøjelig tur med festmiddag og overnatning i Hals Roklub.

På Gudenåen havde vi engang en alle tiders god og rolig tur, indtil vi nåede ud i Mossø, som bestemt ikke viste sig fra sin smukke side.

Aldrig havde jeg troet, der kunne komme så store bølger på en sø inde midt i Jylland! Netop hvor bølgerne var allerværst kunne vi se Michael i en anden båd. Han måtte mave sig ud på agterstævnen for at frigøre styrelinen, som var gået fast i roret, men det klarede han nu flot.

At der findes venskaber og god tone klubberne imellem, fik vi fint bevis på ved et regatta-stævne i Aalborg for nogle år siden. Den dag slog vi "Old Girls" fra Thisted samtlige andre både. Aalborg Dame Roklub kom ind på en 2. plads. Med god sportsånd inviterede Aalborg-damerne os op i deres klublokaler til hyggeligt samvær, hvor de hyldede os med et glas vin.

Mange "gamle" roere husker sikkert en sommerdag i 1989, da vi i bådene lå

Materiellet i en bådahal rummer detaljer, der ligefrem kan tage sig ud som små kunstværker. Som et rosportens stilleben ...

uden for havneindsejlingen med årerne rejst til lodret for at hilse vor dronning velkommen til Thisted. Selv om de mange motoriserede både ved deres hækbølge gjorde vore både meget gynende, så klarede vi bølgerne i bedste stil.

Hvor var det et flot syn, da det smukke kongeskib "Dannebrog" gled ganske tæt forbi os med en smilende og vinkende dronning på dækket. En oplevelse som huskes.

Af traditioner i klubben kan blandt andet nævnes sankthans-fest med bål, bål-tale af fremtrædende personer, hjemmebagte æbleskiver, snobrød, musik af Thisted Garden og altid mange mennesker. Så er der vores årlige åletur i slutningen af rosæsonen. Turene

går som regel til Øst Vildsund Gl. Færgetro, men jeg mindes især en tur til Feggesund, hvor vi fik serveret nogle gode ål med tilbehør, dansede "limbo rock", sov natten over i telte og roede hjem næste dag efter en god nats søvn. En fin-fin tur.

Så er der kanindåben. Alle nye roere (kaniner) bliver undersøgt og eventuelt behandlet af en doktor, hvorefter Kong Neptun afsiger dåbsritualet over kaninerne, der til slut ved hjælp af kongens slaver bliver døbt i Limfjordens vand. Da jeg blev døbt, var det Jørgen Staun, der var Kong Neptun. Lægen med hjælper var Poul Jensen og Hans Terkelsen. Det blev da også en mindeværdig kanindåb, hvor der blev grinet meget. En rigtig god forestilling!

Thisted Roklub har landets smukkeste beliggenhed og et farvand, man næsten altid kan ro i. En særlig stemning er der på en aftenur med solnedgang, hvor en sæl hist og pist nysgerrigt stikker hovedet op over vandoverfladen og følger efter os. En rigtig god og afstressende måde at bruge en aften på. Først har vi samværet i båden samtidig med en god motion, dernæst er vi fælles om at vaske og tørre båden ved hjemkomsten. Aftenen slutter gerne i "Guvernør-boligen", hvor vagthavende som regel har sørget for, at der er kaffe på kanden ...

Roere omgiver sig daglig med smukt håndværk med en lang tradition bag sig. At træde ind i en bådehal er som at komme ind i en anden verden - hver gang.

Fra roningens morgenrøde

Af Jørgen Staun. Medlem af Thisted Roklub siden 1984

Der har i roklubben været tradition for morgenroning i mange Herrens år. Jeg har selv været med i 20 år, og en af de flittige medmorgenroere, Ronald Klitte, har rundet de 40 år.

Det team, som jeg kom med i, har sit udspring i Sparekassen Thy, hvor alle morgen- og rodelige medarbejdere med den "rette ånd, blev "frivilligt" indforskrevet til at møde kl. 06.30 præc.

Visse selvfølgelig traditioner skulle naturligvis holdes i hævd så længe som muligt. F. eks. kunne der kun være tale om mandlige roere. Fælles kam og sæbe skulle være lagt frem inden afgang, og ved kommandoer skulle der ikke bruges overflødige "en, to, tre", men kun: "og nu TRE".

Der har i 1.-kå'l Poul Jensens tid også været regel om én tur i havnen om året, hvor der skulle trakteres med varme jødekager og 1 kold øl inden kl. 07.00.

*Alt går efter planen.
Foreløbig da. Morgenholdet er nået velbeholdne frem til havnen.
1989.*

Sådan gik turen i sommeren 1989:

Otte mand stærke er mødt (normalen er en syv-fire-ni stykker). Vejret er som sædvanligt klart og flot, og efter det sædvanlige "Nå, la' vos så kom' te'en", bliver både en firer og en toer kørt ned og sat i. Der bliver erindret om, at de røde (= ILD) årer skal være til CF-kaserne-siden, roret bikser styrmanden på, alle stiger i, og der lægges fra land. Som normalt vendes kursen sydpå mod bugten ved Silstrup Hoved, men en klar kontraordre fra 1.-kå'l Poul Jensen lyder: "I dag er det den anden vej til havnen". Enkelte brokker sig, men alle parerer ordre og turen går "snig over" mod havnen. På vejen falder der nogle bemærkninger, da vi ser hr. og fru Hvass tage det daglige morgenbad ved Søbadet, ligesom Kystvejens genkendte morgentrafikanter får et ord med på vejen. Havnen nås efter et kvarters tid, og turen fortsætter helt ind til inderhavns høje molekant. Her lægges til, så godt vi nu

kan, og lidt skubbet på vej stiger Poul Jensen op og forsvinder fra vores synsfelt.

Tilbage i toeren er Hans Terkelsen og jeg, der funderer over, hvad PJ mon nu kan finde på. I fireren er styrmand Ole Kvist samt Per Sørensen, Ronald Klitte, Flemming Tilsted og Arne Petersen ikke i tvivl om, at PJ vil hente otte kolde øl og otte varme jødekager. Om end det kan være et lidt underligt måltid den tid på dagen og måske ikke lige det mest lækre at starte med.

”Men der er vel ingen vej uden om”, kommenterer Arne Petersen.

Kort efter dukker Poul Jensen atter frem over kajkanten med en plasticpose i den ene hånd og én mere i den anden. Så må vi tage imod både poser og Poul, og det er slet ikke så let med sidstnævnte, men det går lige. Den ene tunge pose vidste vi jo nok, hvad indeholdt, men den anden var noget let til at skulle rumme otte godt fedtede jødekager. Øllerne blev delt rundt, og nu skulle det vise sig, at den anden indeholdt to ruller pebermyntekiks fra benzinkiosken. Bageren havde ferielukket.

Det skal jeg love for, at PJ ikke fik megen ros for. Klistrede jødekager og koldt øl kunne være galt nok, men – pebermyntekiks ...!

Poul Jensen samlede sig imidlertid hurtigt oven på svadaen, og råbte med megen fasthed til os alle: ”Ja, hva’ fanden - I havde vel ikke tænkt Jer, at det skal være fornøjelse det hele!. Bare se at komme i gang”.

End ikke Hans Therkelsens trusler om søgsmål, Arne Petersens brokke om utilbørlighed hjalp altså noget - det hele måtte ned.

Fireren med Ole Kvist som styrmand er kommet godt op i fart ...

Vi fik trods alt fornyede kræfter, og kursen blev sat hjemad, ”snig over” mod klubhuset.

Velankommet hertil efter en noget snakkesalig tur blev bådene på vognen efter kommandoen ”og-nu TRE” trukket op, afskylllet og bikset på plads i huset.

Her var kam og sæbe allerede lagt frem til brug ved det dejlige varme bad under ”byens bedste bruser”, som Arne Petersen hævdede.

Således forfriskede på sjæl og legeme kan vi atter efter en skøn morgentur vende hjem ved halv otte-tiden - og allerede begynde at glæde os til næste morgens tur ...

Siden er der kommet nye gode folk til holdet. Atter et par sparekassechefer, Ivan Christiansen, Simon Kristensen og Bent Knudsen, og stærke roere som Mogens Larsen og Jørgen Larsen er på banen sammen med Kristian Holm og jeg som en del af den gamle kerne.

Men vi ser frem til, at vi kan fylde endnu en båd eller to, når vi tager ud kl. 06.30.

Det kan anbefales!

Ernst Kristensen, formand for Thisted Roklub, hilser på tre repræsentanter for morgenroerne ved standerhejsningen i jubilæumsåret 2004. Fra højre Jørgen Staun, Ivan Christiansen og Poul Jensen. Til venstre den sportsinteresserede borgmester Erik Hove Olesen - var det ikke noget for ham? Morgenmand som han er!

Det hele begyndte i Thisted

Af Bent Christensen, boghandler i Aalborg

(Og bigband-medlem sammen med Jørgen Staun, skal vi måske tilføje. Da Staun fortalte, at han var morgenroer i Thisted, var samtalen i gang – erindringen fik travlt)

Jeg er på 32. år aktiv på Aalborg Roklubs hold og har tidligere roet tre år i Holstebro Roklub, men det hele begyndte i Thisted i 1956.

Min far ”Poul Bog” var boghandler i Vestergade 11, og vi boede på Spangbergsvej tæt ved fjorden. Lykkeligvis byttede han et leksikon for en fladbundet jolle, og da genboen Robert Gregersen fra Nordthy Strømforsyning også var i besiddelse af en klinkbygget ditto, blev det til pragtfulde timer på fjorden med mange gøremål.

Ål, rejer, hummere eller bare hygge.

Svømmeundervisningen foregik ved Søbadet, mens damplokomotivet, der trak vognene mellem havnen og banen, lejlighedsvis lod sig høre.

Først var det ”Pelle-Jensen”, der lod os strække arme og ben liggende på de medbragte skamler under maven, senere Fru Dyrmann, der førte os frem til livredderprøven, nu som rødmende 13-årige.

En lørdag varmede Høyers orkester op i den med bøgeblade udsmykkede bådehal hos damerne.

Ole og jeg bønfuldt vore forældre og prøvede at bedrage dem med, at den anden havde fået lov, men mødrene fattede mistanke. Til vores store sorg.

Sådan var det.

Til gengæld fik jeg lov til at skrå over i Alfred Nielsens isenkramforretning over for Thistedes flotteste bygning Landsmandshotellet (hvor værten Hr. Andersen havde S nummer 1 i garagen bag) og spørge Esbjørn Larsen, om jeg måtte begynde trekvart år før mindstealderen.

Jeg var en stor dreng, og med svømningen in mente gik det.

Det værste var, når vi med håndkraft havde båret båden i vandet og skulle sænke de rejste årer ned i de faste åregange.

Det tog godt nok alle kræfterne ud af drengearmene.

Det var dejlige timer på vandet og gav goodwill. Den venlige biologilærer P. Skov

Bent Christensen, boghandlersønnen fra Thisted, har været aktiv roer i Holstebro og Aalborg. Men det begyndte i Thisted i 1950'erne.

fortalte i en time, at han beundrede det mod, roerne havde, når han så dem i havnen i deres tændstikæsketynde både, og gymnastiklæreren Vagn Hansen (søn af intendanten) roste vores idræt, når man kunne tage op i to tove med armenes hjælp alene.

Men da jeg en aften kom cyklende hjem efter en rotur, blev jeg mødt af mor Brita, fader Poul og Astrid og Robert Gregersen med vrede og truende miner.

Der var gået et par timer over tiden, og jeg er bange for, at jeg har fortrængt, hvad der skete, men pengene til kontingentet lå i fars lomme, og måske blev det slutningen i første omgang.

Der er ingen mere, der kan spørges.

Senere fik jeg dog lov til at få basuntimer hos musikdirektøren Poul Jensen i hans garage ved siden af kirkegården - og det har da ført mig til Staun!

- - -

For unge læsere skal vi for en fuldstændigheds skyld oplyse, at "Poul Bog", der optræder i ovenstående erindring, er identisk med Poul Christensen, der i mange år drev en boghandel i Vestergade. I øvrigt hvor der i dag er cafe).

1951. Efter en weekend-tur til Skyum blev båden på hjemturen beskadiget på grund af vejret. Derfor hjem-tur til fods fra Vildsund. Båden blev senere nødtørftigt repareret på stedet og roet hjem. Fra venstre: Cai M. Jensen, Svend Christensen, Finn Larsen og Poul Jensen.

TR-klubben

Historien om hvordan der skaffes penge til huse - og til aktiviteter

Af Ernst Kristensen

Som det fremgår andet sted i jubilæumsskriftet havde Thisted Roklub i begyndelsen til huse i et beskedent skur på Thisted Havn. Dette har heldigvis udviklet sig således, at disse klublokaliteter er blevet væsentligt udvidet og forbedret først på Dragsbækvej og senere på klubbens nuværende adresse på Simons Bakke samt i klubbens hytte i Skyum Bjerge.

Disse forbedringer og udvidelser - og til dels også en udvidelse af klubbens bådpark - har ikke været muligt, hvis ikke klubben har fået økonomisk støtte fra byens handlende og erhvervsvirksomheder samt i øvrigt fra forskellig anden side.

Og i denne forbindelse vil jeg her fremhæve TR-klubben som en ”sponsor”, der har bidraget med store økonomiske midler.

Hvem - og hvad - er så TR-klubben?

Ja, TR-klubben er opstået som en støtteklub til Thisted Roklub med det formål at fremskaffe penge til forbedringer af klubbens forhold, herunder støtte til ungdomsaktiviteter.

Støtteklubbens opståen er som så meget andet sket ved en tilfæl-

(NB: Her kommer der to-tre linjer tekst)

Leo Mikkelsen gjorde en stor indsats i arbejdet for at skaffe penge til roklubben og ikke mindst til købet af »Guvernørboligen« og den efterfølgende renovering.

dighed, idet nogle var samlet til en middag hos Poul Olesen (Poul Autokøler) i november 1985. Blandt dem var Lone Mikkelsen, ungdomsleder i Thisted Roklub. Hun skulle efter sigende – sådan lidt henkastet – have efterlyst en god ide til, hvordan der kunne skaffes penge til roklubbens slunkne kasse. Poul ”Autokøler” foreslog derefter, at der blev startet en støtteforening og afviklet bankospil over walkie. Lone syntes straks, at det var en god ide og fik lokket sin far, Leo Mikkelsen, med. Det var dog ikke helt uden betænkelighed, at Leo gik med, men da Lones mor Eva og Poul ”Autokøler” samt Preben Gregersen også gav tilsagn om at yde deres assistance - ja, så var Leo klar til at påtage sig opgaven!

Da der skulle nogle midler til for at starte et sådant projekt, fik Leo sparekassedirektør Poul Jensen med på ideen, således at Sparekassen Thy gik ind og garanterede op til et vist beløb samt gav et engangsbeløb på 4.500 kr. til startkapital.

10. december 1985 afholdtes stiftende generalforsamling for en støtteklub for Thisted Roklub. Til den første bestyrelse blev valgt: Formand Holger Christiansen, næstformand

Børge Laursen, kasserer Leo Mikkelsen, sekretær Ernst Kristensen og menigt medlem Grethe Jensen. Der blev indkøbt walkie-talkies og antenne, som blev opstillet hos Thy Autokøler, Industrivej 30, hvorfra spillet skulle foregå, og der blev indrykket annonce i Thisted Dagblad og Thisted Posten flere gange for at gøre opmærksom på den nye Walkie Klub.

Efter den første halve sæson i 1986 kunne Leo på den ordinære generalforsamling 29. maj 1986 berette, at der var solgt 2.350 plader, og at der spillede på ca. 1200-1400 plader pr. gang. Leo var af den opfattelse, at det ikke var urealistisk, at vi ville komme op på 1.800-2.000 plader pr. gang. Det viste sig også at holde stik.

Selv om der havde været relativt store startomkostninger, gav dette første halve år 10.951 kr. i overskud. Efter indstilling fra bestyrelsen (Leo) bevilgede generalforsamlingen et tilskud på 5.000 kr. til Thisted Roklub. Og det blev ikke det eneste tilskud, roklubben fik - skulle det senere vise sig.

Bankospillet kørte nu med Leo som det store lokomotiv planmæssigt med stigende omsætning frem til sæson 1990/1991, men Leo kom desværre ikke med til generalforsamlingen 6. juni 1991, da han 17. maj afgik ved døden. Et stort tab for klubben og selvfølgelig i endnu højere grad for hans kone, Eva, og den øvrige familie.

Det havde ikke mindst været Leos fortjeneste, at roklubben i 1988 kunne få et tilskud på 64.575 kr. til køb af ”Guvernørboligen” og i 1989 et tilskud på 47.705 kr. til at påbegynde en renovering af den.

Ved generalforsamlingen 6. juni 1991 indtrådte Poul Olesen som kasserer og i stedet for Grethe Jensen kom Poul Jensen og den efter-

Et stille kig ind i bådehallen i foråret 2004 - lige før det går løs i en ny sæson. Man fornemmer stilheden før - ja, man havde nær skrevet stormen. Det er selvfølgelig stilheden før stilheden på en blank og solbeskinnet Limfjord, man fornemmer sådan en kold forårsdag i marts.

følgende konstituering resulterede således i, at bestyrelsen kom til at bestå af: Formand Holger Christiansen, næstformand Poul Jensen, kasserer Poul Olesen, sekretær Ernst Kristensen og bestyrelsesmedlem Børge Lauridsen. I skrivende stund fungerer denne bestyrelse endnu.

Fra 1991 har det således været Poul "Autokøler" - med stor hjælp fra Preben Gregersen og N. C. Gregersen - der har udført et kæmpearbejde med at drive TR-klubben videre.

Som nævnt begyndte TR-klubben i lokaliteter hos Thy Autokøler på Industrivej, men i 1993 blev aktiviteten flyttet ned i Thisted Roklubs "Guvernørbolig", hvor der blev rejst en 47 m høj sendemast og indrettet et kontor med diverse pc-udstyr.

At det var en god ide med en sådan støtteklub, viser de mange kroner, som roklubben har modtaget af støtteklubben siden dens oprettelse i 1986 - nemlig ca. 500.000 kr.

Disse mange penge er hovedsagelig anvendt til udvidelse og forbedringer af vore lokaliteter: Køb af og renovering af "Guvernørboligen, renovering af Skyum Hytten med ny tagkonstruktion, nye vinduer og døre samt loft og vægbeklædning. Her på det seneste fire nye porte og nyt loft i bådhallen samt belysning. En del af pengene er også gået til indkøb af en kajak samt økonomisk støtte til vore ungdomsroere, når de skulle til kapstævner rundt i landet.

Havde Leo i sin tid i samråd med Eva, Poul og Preben ikke sagt ja til at påtage sig det store arbejde, som det viste sig at blive - og fortsat er - havde Thisted Roklub set anderledes ud i dag. Og ikke haft de moderne faciliteter for et godt klubliv.

Thisted Roklub håber, at TR-klubben må bestå mange år endnu.

På Thisted Roklubs vegne vil jeg udtrykke en stor tak til alle, som på en eller anden måde har været impliceret i driften af TR-klubben. Ikke mindst en tak til Poul og Preben, som her på det seneste har været alene om den praktiske afvikling af bankospillene - dog med N.C. som afløser en gang imellem.

Thisted Roklubs flidspokaler

Udarbejdet af Ernst Kristensen

Thisted Roklubs medlemmer er delt op i grupperne senior herrer, senior damer, junior drenge og junior piger. Hvert år ved standerstrygningen bliver der overrakt en flidspokal til den, som i hver gruppe har roet flest kilometer. Vilsund Pokalen går til den, der har roet flest kilometer af alle. Denne pokal fik roklubben af ”Brofestkomitéen” i anledning af deltagelsen i festlighederne i forbindelse med Vilsundbroens 50 års jubilæum i 1989. Pokalen blev udsat første gang i 1992.

De flittige roeres navne og antal kilometer samt årstal bliver indgraveret i pokalerne. En praksis der vil blive ved så længe, der er plads på pokalerne. Inden starten på klubbens 100 års

jubilæumssæson er der følgende navne på pokalerne:

Senior Herrer

1987 Lauge Fastrup	311 km
1988 Poul Kortegaard	1.023 km
1989 Lars Christiansen	743 km
1992 Ivan Søgaard	305 km
1993 Ivan Søgaard	225 km
1994 Ruddi Nedergaard	256 km
1995 Ivan Søgaard	381 km
1996 Ivan Søgaard	714 km
1997 Ulrik Winther	600 km
1998 Ulrik Winther	677 km
1999 Ivan Søgaard	665 km
2000 Ib Dybdahl	541 km
2001 Ib Dybdahl	397 km
2002 Søren Christoffersen	303 km
2003 Søren Christoffersen	552 km

Senior Damer

1988 Else Svankjær	498 km
1989 Tina Christensen	1.171 km
1992 Vibeke Schøllhammer	399 km
1993 Jytte Skjødt	133 km
1994 Else Svankjær	213 km
1995 Else Svankjær	318 km
1996 Lene Kynde	605 km

1997 Susanne Madsen	460 km
1998 Anne Marie Visby	480 km
1999 Anne Marie Visby	438 km
2000 Anne Marie Visby	449 km
2001 Anne Marie Visby	459 km
2002 Anne Marie Visby	490 km
2003 Hanne Linnet	770 km

Junior Drenge

1995 Malte Klange	506 km
1996 Malte Klange	295 km
1997 Søren Thomsen	112 km
1998 Michael Andersen	175 km
1999 Henrik W. Jensen	185 km
2000 Henrik W. Jensen	109 km
2002 Martin Andersen	45 km
2003 Jesper Linnet	318 km

Junior Piger

1988 Kirsten Therkelsen	686 km
1989 Bodil Berg	779 km
1990 Monica Svankjær	298 km
1991 Karina Kanstrup	310 km
1993 Ulla Ni. og Mette La.	260 km
1994 Lotte Birkholm	67 km

1995 Lotte Birkholm	421 km
1996 Lotte Birkholm	159 km
1997 Tina Hansen	268 km
1998 Carina Lynggaard	130 km
1999 Maria Østergaard	98 km
2000 Mette Frederiksen	255 km
2001 Katrine Skovsted	439 km
2002 Mette Frederiksen	254 km
2003 Katrine Skovsted	626 km

Vilsund Pokalen

1992 Peter Bønlykke	1.072 km
1993 Peter Bønlykke	634 km
1994 Peter Bønlykke	460 km
1995 Malte Klange	506 km

1996 Ivan Søgaard	714 km
1997 Ulrik Winther	600 km
1998 Ulrik Winther	677 km
1999 Ivan Søgaard	665 km
2000 Ib Dybdahl	541 km
2001 Anne Marie Visby	459 km
2002 Anne Marie Visby	490 km
2003 Hanne Linnet	770 km

Sølvårer

Ved standerstrygningen 5. oktober 2003 fik Hanne Linnet overrakt en sølvåre for at have roet mere end 750 km, og Katrine Skovsted, som er juniorroer, fik en sølvåre for mere end 600 km.

Thisted Bryghus' flidspokal 1930

Udarbejdet af Ernst Kristensen

I 1930 skænkede Thisted Bryghus en stor sølvpokal til Thisted Roklub. Den skulle bruges som en slags flidspræmie. Den roer, som roede flest kilometer i det pågældende år, fik navn og antal kilometer på pokalen. Med undtagelse af 1949 er der hvert år fra 1930 og til 1964 graveret navne og kilometer i pokalen. Det vides ikke, hvorfor det netop ophørte i 1964.

1930 Svend Nielsen	509 km
1931 Svend Nielsen	1.015 km
1932 Johan Thomsen	1.295 km
1933 C. H. I. Sørensen	1.174 km
1934 Kai Petersen	736 km
1935 Th. Nybo	642 km
1936 Th. Nybo	1.230 km
1937 Johan Thomsen	962 km
1938 Karl E. Mærkedahl	1.103 km
1939 Henry Høyer	1.785 km
1940 Karl E. Mærkedahl	947 km
1941 Jens Tandrup	1.192 km
1942 Torben Gadegaard	1.612 km
1943 Knud Haurum	1.126 km
1944 Jørgen Hove	1.242 km
1945 Ejner Salomonsen	1.227 km
1946 Aksel Hvass	805 km
1947 Falch Hansen	1.106 km

1948 Niels Chr. Svankjær	1.369 km
1949 Ingen noteret	
1950 Hans W. Tjellesen	1.025 km
1951 Vagn Jensen	1.782 km
1952 Bent Kortegaard	1.395 km
1953 Bent Mathiassen	641 km
1954 Sv. E. Svanborg J.	1.103 km
1955 Bent Gravgaard	1.191 km
1956 Bent Gravgaard	779 km
1957 Henning Jørgensen	899 km
1958 Erik Sørensen	613 km
1959 Niels Ove K. Jensen	775 km
1960 Henning Jørgensen	518 km
1961 Niels Rosenberg	902 km
1962 Bent Larsen	953 km
1963 Bent Larsen	1.634 km
1964 Bent Larsen	1.037 km.

Kaproning

Udarbejdet af materialforvalter Ib Dybdahl og rochef Brian Mikkelsen

Som nævnt andet sted har Thisted Roklub ikke været den helt store kaproningsklub, dog vidner de forholdsvis mange pokaler og sejrsskjolde i Thisted Roklubs lokaler om, at klubben gennem de 100 år har deltaget i mange kaproninger. Efterfølgende er der en oversigt over pokalerne og sejrsskjolde med de vindende klubbers navne de enkelte år indgraveret.

Arne Jørgensen Pokalen

Skolekaproning på Bagsværd Sø

1990 Vestervig

1991 Vestervig

1992 Struer

1993 Vestervig

1994 Randers

1995 Fredericia

1996 Vestervig

1998 Holbæk

1999 Tissø

2000 Randers

2001 Randers

2002 Randers

2003 Thisted

Aalborg Regatta Pokalen

1981 Løgstør-Kvik

1982 Løgstør

1983 Lemvig

1984 Lemvig

1986 Viborg

1987 Viborg

1989 Viborg

1990 Vestervig

1991 Vestervig

1992 Struer

1993 Struer

1994 Lemvig

1995 Ægir

1996 Hobro

1997 Herning

1998 Aalborg Dame
1999 Aalborg Dame
2000 Aalborg Dame
2002 Thisted

Thisted Dame Roklubs Vandrepokal

1952 Nykøbing Mors
1953 Thisted
1954 Thisted
1955 Løgstør
1956 Thisted
1957 Løgstør
1958 Nykøbing Mors
1959 Løgstør
1960 Løgstør
1961 Thisted
1962 Thisted

Conditori la Cours letvægtspokal

1944 Thisted

1945 Thisted

1946 Thisted

Thisted-roernes Vandrepokal

1952 Thisted

1953 Thisted

1954 Nykøbing Mors

1955 Nykøbing Mors

1956 Løgstør

1957 Nykøbing Mors

1958 Thisted

1959 Løgstør

1960 Thisted

1961 Thisted

Vandrepokalen TROS

1968 Erik Hasselstrøm

1969 Erik Hasselstrøm

Kaninløb Nykøbing Mors

24/6 1928

Nykøbing Mors Roklubs Ærespræmie 7/9 1947

Limfjords Kaproning

Thisted 18/08-1923

Thisted Roklubs Vandrepokal

1962 Thisted

1963 Thisted

1964 Thisted

DFfR Sculler Cup piger 2

1977 Thisted

Løgstør Dameroklubs vandrepokal

1957 Nykøbing Mors

1958 Nykøbing Mors

1959 Løgstør

1960 Løgstør

1961 Thisted

1962 Skive

1963 Thisted

1964 Thisted

1965 Thisted

Thisted Roklubs Pointpokal

1959 Robert Christiansen	35 p.
1960 Knud E. Andersen	31 p.
1962 Kaj Jessen	43 p.
1963 Anton Møller Thomsen	33 p.
1970 Anette Brandi	18 p.
1971 Jørgen Skårup	18 p.

Boy Pokalen

1965 Thisted

Morsø Banks Vandrepokal

1965 Thisted

1966 Thisted

1967 Thisted

Ærespræmie Viborg Regattaen

1953 Nils Chr. Svankjær

Damernes Ærespræmie

Thisted 19/8 1923

Løgstør Bys Ærespræmie

21/7 1918

Skænket af:

Peter Kirkegaard

Ebbe Klausen
Herluf Christensen
Chr. Pedersen
L. Thomsen

Mødeklkke 1929 skænket af

C. Nielsen
C. Elbrønd
R. Poulsen
Aa. Jensen
J. C Pedersen
C. Vøhts
K. Nørgaard

Brøndum-Pokal A. D. R.

1991 Aarhus
1992 Aarhus
1993 Haderslev
1994 Aalborg Dame
1996 Hobro
1997 Aalborg Dame
2000 Hadsund
2002 Hadsund
2003 Thisted

Heta a/s Pokal

Piger 16/18 år. 4 åres Inrigger

1992 Struer
1993 Struer
1994 Struer
1995 Struer
1996 Lemvig
1997 Holstebro
1998 Herning
1999 Holstebro
2000 Lemvig
2001 Holstebro
2003 Thisted

1X Piger 14/16 år:

2000 Holstebro
2001 Holstebro
2002 Vestervig
2003 Thisted

Pokal Udsat af Isenkræmmer I. C. Petersen, Aalborg 24/6 1923

vundet af Thisted ved

P. Kirkegaard

H. Christensen

Chr. Pedersen

Sejrsskjolde (nr. 1)

DFfR kredskaprøning i Løgstør

21/7 1918

DFfR kredskaprøning i Thisted

22/6 1919

Thisted 1923

DFfR kredskaprøning i Aalborg

24/6 1923

DFfR kredskaprøning i

Nykøbing Mors 20/6 1926

DFfR kredskaprøning

i Nykøbing Mors 24/6 1928

DFfR kredskaprøning i

Randers 30/6 1929

DFfR Randers. 30/6 1929

DFfR Viborg Sø

Nils Chr. Svankjær. 5/7 1953

Sejrsskjolde (nr. 2)

DFfR 6/7 1930

DFfR Løgstør 23/6 1935

DFfR 27/6 1937

DFfR Viborg 1/7 1945

Begynder 2/9 1945

Løgstør 1/9 1946

DFfR Viborg Sø 27/6 1948

Klip af et udklip i Thisted Roklubs gæstebog. Man bemærker hensigten - og bli'r helt fornøjet her på bagsiden ...